

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas IX

Birželio-June 30 d., 1927

442

Nr. 10 (224)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"VYTIS" (The Knight)

Published Semi-Monthly by Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania)

SUBSCRIPTION RATE:

Yearly \$2.50
6 Months 2.00
In foreign countries and Chicago yearly 4.00

Advertising rates on application.

All communications must be addressed:

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET CHICAGO, ILLINOIS
Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"

Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams \$2.50
Pusmečiui 2.00
I Užsienį ir Chicagoj Metams 4.00
Pavieniais numeriais ..... .20

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET CHICAGO, ILLINOIS
Telephone Lafayette 6298

Sveikiname "Pavasario" jaunimo jubilėjinį Kongresą įvykstantį Liepos 2, 3 ir 4 dd. Kaune. Geriausių pasekmių gypai ir tvarkiai rišti tą taip svarbų mūsų ateities vilties jaunimo klausimą.

"Vyties" Red. ir Adm.

S. T.

Mūsų Jaunimo Uždaviniai

.Lietuvių tautos gerovė ir laimė yra jaunimo rankose. Jaunimas, tad, yra kiekvieno lietuvio viltis. Kilnus mūsų jaunimas jau daug nepaprastų žygių ir didžiųjų darbų atliko tėvynės labui. Prisiminkim, tik, anuos garbingus Gedimino ir Vytauto laikus, kada Lietuva buvo plati ir galinga, kada jos sienos ėjo nuo marių iki marių, kada narsių Lietuvos karžygių vardo bijojo rūsai, lenkai, kryžiuočiai ir baisūs totoriai. Atsiminkim, tiktai, kaip narsiai kovojo mūsų karžygiai su lenkais ir bolševikais. Lietuvių tauta niekuomet neužmirš savo karžygių, taip narsiai kovojusių už laisvę. Lietuvių tauta niekuomet neužmirš tų mylimųjų motinėlių, kurios savo sūnams įkvėpė tėvynės meilės ir pasiaukavimo jausmus, kurios išugdė mums tokius karžygius ir paaukavo juos ant tėvynės aukuro. Šiandieną lietuvių tauta prašo savo kilnų jaunimą atlikti antrą labai svarbų ir garbingą uždavinį. Ji prašo savo mylimąjį jaunimą kelti lietuvių tautoje (dvasinę) kultūrą, naikinti bedievybės ir ištvirkimo parazitus ir ug-

dyti lietuvių širdyse tikrojo tikėjimo ir doros meilę.

Kiekvienas jaunikaitis ir kiekviena mergaitė mato lietuvių tautos vargus ir nelaimes. Kiekvienas jaunikaitis ir mergaitė mato, kaip daug mūsų brolių ir seselių pakliuvo į tamsų, tuščią ir šaltą bedievių "rojų," kaip daug jaunikaičių ir mergelių skęsta baisiam ištvirkimo purve. Visą tai matydamas, kiekvienas jaunikaitis ir mergaitė privalo užsidegti karžygiškais pasiaukavimo jausmais, privalo uždegti savo širdyje Dievo ir artimo meilės liepsną ir eitų gelbėt' žustančių savo brolių ir sesučių. Šiandieną visas lietuvių jaunimas privalo: 1) susispiesti po Kristaus vėliava į vieną galingą armiją; 2) kovoti su bedievybe ir doros puolimu; 3) kovoti su bedieviška ir tvirkinančia spauda; 4) aiškinti savo broliams ir seselėms bedievybės ir ištvirkimo pavojų; 5) platinti katalikišką spaudą; 6) visur skleisti krikščioniškos kultūros šviesą.
Kaunas, 1927-III-6 d.

Miljardas

Stiprusis Kalvis

(Švabų liaudies pasaka)

Sykį į miestą keliavo vienas neturtingas kalvis. Pailsęs atsigulė pakelėje ant pievelės pasilsėti. Uodai ir musės apspito nuvargusio kalvio veidą ir čiulpė iš jo kraują. Kalvis supykęs davė su ranka per veidą ir nubaidė visus uodus, dalį jų užmušdamas. Suskaitė užmuštuosius uodus, buvo išviso dvidešimts keturi; didelėmis raidėmis užsirašė ant skrybėlės: "Dvidešimts keturi nuo vieno smūgio."

Atėjus į miestą bijojo žmonės karzygio, kurs vienu mušimu dvidešimts keturius nudėjo.

Netoliesie miesto buvo giria, kurioj baisus įniršęs šernas gyvena. Jis labai aplinkinius žmones gązdina. Žmonės paprašė, ar negalėtų šis karzygis to baisaus žvėrio nugalabinti. Kalvis sutiko. Pavakarėj išėjo į pagirę, kame šernas buvo. Einant pro koplytėlę puolė visu įniršimu bausis žvėris ant kalvio. Kalvis tuo tarpu įbėgo į koplytėlę, o paskui jį ir žvėris. Bet šernas visu smarkumu puolė tiesiog prie altoriaus, tada kalvis išbėgo iš koplyčios ir duris uždarė. Taip tai bausis žvėris uždarytas liko.

Grįžęs į miestą pasakojo kalvis, kaip jis pamiškėje bausį žvėrį sutikęs, bet nieko nelaukdamas paėmęs jį už ausų ir į koplytėlę įvilkęs. Visi stebėjosi ir bėgo koplytėlėn bausaus žvėries išvysti.

Apie tai sužinojo net pats šalies karalius. Jis pakvietė kalvį pas save ir prižadėjo jam savo dukterį, jeigu tik jis miške gyvenančius pilį tris milžinus nugalabintų. Kalvis pagalvojęs sutiko. Pasiėmė nuo karaliaus šiek tiek pinigų, gabalą sūrio (mat kelionėj reikėsią pasistiprinti, ir išėjo miško linkui. Miške atrado paukščiams gaudyti pinkles, kuriose jau vienas žvirblis patekęs buvo. Kalvis paėmė iš spąstų žvirblį, suvyniojo jį į skepetaitę ir eina toliau, į milžinų pilį.

Pasigirdo bausus užėsys, tarsi visas dreba! Pro aukštų eglių viršūnes matėsi ateinant didžiam milžinui, kuris eidamas per mišką ir sau kelią skindamas medžius laužė ir rovē. Pamatęs kalvį milžinas suriko:

— Na koks čia per nykštukas! Jei tu nebūsi už mane stipresnis, aš tave su visais kaulais sutriuškinsiu. Pirmiausiai bandykim aukštyn mesti, kuris aukščiau numesiva—tarė milžinas ir paėmęs akmenį sviedė į aukštį ir tik už pusvalandžio vėl nukrito. Tada kalvis juokdamasis išėmė iš kišenės žvirblį ir sviedęs aukštyn sako: "Teneša mane velniai, jeigu mano mestas akmuo

dar nukris." Taip ir buvo, kalvio sviedinys nekrito žemyn! Tuomet supykęs milžinas paėmė didelį uolos gabalą ir taip jį suspaudė, kad net vanduo ištriško. "Nagi tu taip padaryk," sako milžinas kalviui. Kalvis vėl juokdamas išsiėnė sūrį ir taip jį suspaudė, kad net pienas ištriško. "Štai aš taip spaudžiu, kad net pienas trykšta"—sako kalvis milžinui.

Tada milžinas pasikvietė jį į savo pilį, puikiai pavaišino ir į minkštą lovą paguldė. Milžinai tarp savęs tarėsi, kaip šį nužudžius ir visi sutiko, kad ant lovos reikia užmesti didelis malūno akmuo. Kalvis nemiegodamas visas jų kalbas girdėjo ir greitai iš lovos iššokęs pasislėpė už pečiaus. Apie vidurnaktį visi trys milžinai atnešė didžiulį girnų akmenį ir visu smarkumu sviedė į lovą, manydami kad kalviui nei vieno sveiko kaulo neliks. Tuo tarpu kalvis iš už pečiaus išlindęs puolė į milžinus šaukdamas: "Taip! Jūs vaikėzai! Aš jums dabar parodysiu, kaip pipirus kulia!"

Išsigandę milžinai spruko kuogreičiausiai lauk ir jau pilies niekad nebelankė.

Kalvis grįžo į miestą. Žmonės sveikino jį, šis pasakojo, kaip jis visus tris milžinus be didelių sunkumų paėmė ir gerai prikūlęs po vieną pro langus lauk išsvaidinėjo.

Džiaugėsi karalius ir leido savo dukterį už kalvio. Jaunavedžiai dar ir dabar tebegyvena, jei nenumirė.

—o—

Žilvitis

GEGUŽIO NAKTYS.

Myliu aš jus gegužio naktys paslaptingos,
Jūs atnešėt dangaus žvaigždžių ugnies,
Vedat mane, kur eteras bekraštis,
Tenai svajonių mano sparnai išsities.

Aš su jumis... Pasaulis visas mano,
Mano dvasia padangėj sakalu skraidys,
Aukščiau bangų audringo okeano,
Kurios šaltos uolos krūtinę sutaškys!

Gyva širdis krūtinėj nenurimo,
Laisvi svajonių mano sparnai išsities.
Viršum bangų didingo okeano,
Skrendu pasemt dangaus žvaigždžių ugnies!

Poezija

J. M.—Labukas

MYLIU TĄ KRAŠTĄ...

Myliu tą kraštą, kur upės teka
Per nievas, slėnius, tamsius miškus.
Ir paslaptinę pasaką seka
Į žalumynais puoštus krantus.

Myliu tą kraštą, kur skamba dainos
Iš artojėlio vargo būklės...
Kur lietuvaičių dunda staklelės...
Kur linksmos dainos visad' skambės.

Myliu tą kraštą, kur merguzėlės
Rūta dabina kasas ir širdį.
Kur žydi rozės ir radastėlės,
Kur miškų maldą supranta, girdi...

Myliu matušę—brangią tėvynę.
Myiu, mylėsiu—aš jos sūnus...
Myliu didvyrius, kur žuvo gynę
Mūsų tėvynės bočių kapus.

Myliu jos gamtą, kvapsnų vėjelij,
Jos paslaptingas, tamsias girias.
Myliu sesučių rūtų darželį.
Siela ramumo kiek čia atras!

Priennai, 1927-1-25.

Jurgis Daina

SIELOS MERGELEI.

I.

Neklausk nuvargusios širdies
Ištyrt slaptai ją pamėginus,
Delko tarp džiaugsmo, tarp vilties
Nuliūdus ji ir nusiminus?!...

Neklausk!... Svajonė dyvina
Užburė ją jaunam amžely,
Ir del to, liūdi ji viena,
Kad atsispirti jai negali!

O mintys rėzdamos dausas
Jai laimės kelią taiso, rengia...
Bet kažin laimę ar suras
Išskraidę mėsvažį padangę!

II.

Neverk jei žus varge viltis,
Neverk gyvenimo klampynėj',
Kol dar jauna, kol dar mintis
Lakias po kojų nepamynėj'...

Ramys tave jos tarp vargų;
Budės del tavęs jos sargyboj,

Kaip tau pritruks jaunų jėgų,
Kovoj gyvenimo ankstyboj!...

Jauna esi, jaunų spėkų
Nertinga širdiai dar būvyje—
Nesok ir bėk rami širdyje!

III.

Tu augai laimės kupina,
Širdyje skleisdama svajones,
Matušės rūpesčiu daina,
Karčias tau blaškė abejones.

Dabar netaip—vienu viena
Ant kranto vargo jūros stovi,
Ir tamsios mintys kasdiena
Kankina sielą nepaliovē!..

Ir, rodos, gesta jau viltis
Laimėt sunkias vargų kautynes...
Tai mano nujaučia širdis
Ir negaili jaunos krūtinių!

10-V-22 m.

5 p. p.

Jurgis Daina

SIELOS MERGELEI.

Ar tu žinai, kad skausmas spaudžia,
Kaip replėms jauną mano širdį,
Ir dainą liūdėsio nuaudžia,
Kurios nei viens žmogus negirdi?..

Daina, vos suskamba sieloje,
Širdies kančiose turi žūti.
Nenori ji, kaip tu mieloji,
Prie manęs vietoj draugo būti!

Ar tu žinai beviltės dalį,
Kuri mirties šešėliais žaidžia,
Ir užmigdyt vargų bedalį,
Ant amžių juokdamosi geidžia?

Jei tai žinai, atėik mieloji,
Ir man patiesk paguodos ranką.
Atgimsiu aš! Širdis jaunoji
Supras, kad jai raudot užtenka!

Tuomet, mieloji, laimės vilčia,
Visiems aš garsiai uždainuosiu!..
Sielos užburtąją zinyčią
Ir jos turtus—tau paaukuosiu!

26 m.-I-17 d.

Lietuva.

NUO ADMINISTRACIJOS

Mes visi žinome, kad esame susispietę po Lietuvos Vyčių vėliava del palaikymo mūsų tėvėlių kalbos ir palaikymo Katalikų tikėjimo. Apart to aukščiausio tikslo, dar mes turime ir priemonę supažindinti visuomenę su jaunimo darbais. Toj priemonė, tai mūsų žurnalas "Vytis." Mes mokame mėnesines duokles už privilegiją skaitytis nariu garbingos Katalikų jaunimo organizacijos Vyčių ir gavimui organo "Vytis."

Mums nesmagu kaip "Vytis" neišaina ant paskirto laiko. Mes jaučiamės nuskriaustais. Mokame duokles, tai privalome gauti kas mums pridera. Taip ir turėtų būti. Bet, ar taip yra? Jei taip nėra, tai del ko?

Iš daugelio priežasčių, paminėsiu kelias, kurios neduoda normaliai funkcionuoti organui ir daro nesmagumą nariams ir Centru.

Viena iš svarbiausių, tai finansai. Kuomet yra pinigų, tai galima plenus daryti ir juos vykinti į gyvenimą. "Vyčio" pajamos yra iš darbų ką spaustuvė atlieka; iš skelbimų, kurie "Vytyje" talpinami ir iš narių mėnesinių mokesnių. Jei ne spaustuvės darbai ir ne skelbimai, tai mes neišgalėtume tokį puikų laikraštį leisti.

Kadangi vasarą spaustuvės darbai sumažėja, tai del stokos finansų nėra galimybės leisti "Vyty." Nariai vistiek nori, kad "Vytis" eitų reguliariai. Tai šis L. Vyčių Jubilėjinis XV Seimas supratęs reikalą ir norėdamas patenkinti narius su organo siuntinėjimu, nutarė kad siųsti į Centrą visus tris dolerius.

L. Vyčių Seimas patvarkė narių mėnesines mokeskis sekančioj tvarkoj:

Buvo mokama du doleriu į Centrą ir vienas likdavo kuopos izde.

Dabar seimas nutarė siųsti tris dolerius į Centrą į metus, nou kiekvieno nario. Todėl, nuo sausio 1, 1928 metų nutarimas įeis galion.

Šiais metais pasisekė atmokėti užvilkty skolų \$1,130 ir daugiau neskolinta. Jei nariai paskubės į pagalbą per šiuos tris vasarinius mėnesius, tai rudenį mes stovėsime gerai.

Jei Dievas padės, tai bandysime persikelti į geresnę vietą. Dabar nuošaliai nuo gatvekario ir lenkų apgyventoj vietoj, sunku žmonėms surasti. Žinoma, Centro Valdyba ar Administracija be narių, tai vistiek ką stulpai be sienų.

Nariai, jei turi nusiskundimų, tai labai gerai kad tuojaus praneštų Administracijai, taip kad visi apsirikimai būtų galima ištaisyti ir kad nariai jaustųsi jog jie turi reikalą su tokiais pat nariais, ir kad jų reikalai būtų patenkinti. Kaip

Centras, taip pavieniai nariai, kad jaustųsi vienas kūnas ir viena dvasia. Jei sugebėsime vieni kitus suprasti, tai mūsų ateitis bus šviesesnė.

Jei mėnesinės mokesstys plauks smarkiai, tai bus ženklas, kad nariai nori skaityti savo organą "Vyty" ir Centras dės pastangas, kad išleisti. Bet jei siuntimas mėnesinių mokesčių nebus gausus, tai prašome narių nepykti, jei neišgalėsime išleisti laiku.

Maloniai prašome kuopų raštininkų ir raštininkų priminti savo kuopų nariams. Būtų geru dalyku, jei susirinkime perskaityti šį straipsnelį, taip kad nariai jaustųsi esą nariais turinčiais reikalą su savo organizacijos Centru.

—o—

Seimo Atstovų Pranešimai

Pirmą pranešimą darė 36-tos kuopos atstovas P. Simutis. Jo pranešimas buvo kiek siauresnė, bet konstruktyvė formoj. Jis pasakė seimo svarbesnius tarimus ir parodė norą darbuotis.

Antras darė pranešimą Ig. Sakalas. Jis jau visai adverniškai pasielgė. Jis pirmais žodžiais stengėsi numušti ūpą. Pasakė: Seimas buvo neįdomus, neįspudingas ir tam panašiai... Daugiausia pasakojo apie mažos vertės įspudžius ir labiausia nusiskundė, kad nebuvo pagerbtas. Sakė, kad per iškilmingas Mišias buvo apie 6 nariai. Užkliudė Amerikoj gimusio jaunimo jausmus, del ko kilo pasipriešinimas. Vienu žodžiu savo "aš" aukščiau statė už organizacijos gerovę. Ištikimas narys leidžia nukentėti savo prestižui, o organizaciją tvirtina. Gerb. atstovas to nepadarė. Chicagos veikėjus pastatė pesimizmo akyvaizdoj. Kad tuo būtų atsieкта kas gero! Bet ne.

Jei tas buvo daroma iš nežinojimo, tai ką padarysi, bet jei su tikslu, tai pavojinga.

Nepatenkintas.

—o—

Zilvitis

RYTAS.

Pasveikinsiu tave iškylantis rytas,
Per naktį ilgėtas, sieloj įrašytas

Būk pranašu laisvės ir saulės dienos!
Rasa nusiprausęs, žiedais pasipuošęs,
Einu į pasaulį kankles prisiruošęs

Ir skambinsiu tiems, kurie ilgis aušros!
Jau saulė pakilo iš minkštojo garo,
Jau aukso vilyčios rūkus tolyn varo
Įkaitęs dangus ugnimi suliepsnos.

Stasys Būdavas

Širdžių Liepsnos

Apysaka.

1.

Pragariškas vasaros vidurdienio karštis. Sekmadienis. Ką tik po pamaldų.

P. miestelio "Viešojoje aikštėje," pradirštin-toje jaunais kaštanais ir keliomis tiesiomis liepo-mis, rinkosi žmonių būreliai pasiklausyti kalbų. Mat vietos šaulių būrys ruošė šį nepaprastą tau-tinio pobūdžio susirinkimą.

Susirinko daugiau tūkstančio. Visi nekan-traudami laukė.

Būrio pirmininkas atidarė susirinkimą ir be jokių kitų trukdymų, pakvietė prelegentą. Ža-lumynais išpuošton keturkampėn aukštumon vik-riai įlipo Vienos universiteto humanitarinių mok-slų studentas Albinas Navasaitis. Aukšto ūgio, kiek pabalęs, bet skaistus, truputį garbanuotais plaukais jaunuolis, šypsodamas nusilenkė į klausytojus. Visi nutilo. Vyrai iškratė pypkes; mo-terys šypsojosi.

Nesigailėdamas gana dailių posakių, pavyz-džių, kalbėjo Albinas karštai ir įdomiai. Kalbėjo aktualia laiko tema: apie Vilnių, jo reikšmę ir vadavimą.

— Kaip iš knygos.

— Ot kalbėtojas; sako, mokytas—stebėjosi.

— Kaip užsuktas gramafonas—pasijuokė kažkas.

• Visi klausėsi ir gėrėjosi.

Netikėtai čia užsuko ir p. Kristina su Emilija. Tai nedidelių apylinkės dvarininkų vienturtės.

Gėrėjosi ir jos. Patiko.

— Įdomiai kalba—šnibždėjo pasilenkusi prie Emilijos Kristina.

— Ir simpatingas—pridėjo draugė.

— Kaip sau nori, juk ir gražus—pasakė Emi-lijai Kristina. Mat pasitaikė jai "ant širdies."

Jos priėjo arčiau. Kristina taikėsi atsistoti kalbėtojui "akis į akį." Kaip tik ir pasisekė. Gėrėjosi ir degino jį žvilgsniais...

Visų įtemptas dėmesys. Vyrai protarpiais traukė pečius, moterėlės kraipė galvas—stebėjosi.

Saulė kepino beprotiškai. Klausytojai net ran-kovėmis nuo veido braukė prakaitą. Vėjo jokio. Karšta ir tvanku... O kalbėtojas varė ir varė. Žmonės klausėsi, kentėjo. Atsispyrė vasaros sau-lutės mėnams.

Kristina paėjęjo dar arčiau Albino. Nesigai-lėdama pliekė jį žvilgsniais.

— Ištikro simpatingas, šypsos, matyt malo-nus—pakartotinai mąstė Kristina. Dabar akių

nuo jo stengės nenuleisti. "Klausės." O širdy kažkas ėmė drumstis, nerimti... Reikšminga min-timi ji stipriai įsmeigė į Albiną savo akis... O, Viešpatie—susidūrė... Kristina nuleido galvą, kraujo pritvinko į skruostus ir ji stipriai parau-do... Kokia laimė!.. Neiškentusi ji dar sykį už-kliudė Albiną. Jo veido virpanti žiburėliai skris-dami per tūkstantinį būrį, vėl sutiko jos akių liepsnas... Ji vėl nukaito... Širdy ėmė kažkas smarkiau dunksėti...

Albinas dar kalbėjo. Įdomiai... Nenuobodu...

Baigė... Mandagiai nusilenkė ir šyptelėjo. Kristina vėl stipriai į jį pažiūrėjo. Bet Albinas jau lipo iš aukštumos... Tarp klausytojų kilo didžiausias triukšmas: plojimas ir nepaprastai patenkintų garsų chaotingas klegėsys.

Vėl visi nutilo. Būrio pirmininkas padėkojo žmonėms ir kalbėtojui. Susirinkusieji skirstėsi. Kiekvienas saviškai galvojo ir "disputavo."

Drąsnesnieji apsupo Albiną ir nusiėmę kepures, žemai lenkdamiesi, dėkojo "ponaičiui už tokią puik-kią oraciją." Albinas jautėsi pašėlusiai paten-kintas ir visiems maloniai atsakė.

Priėjo ir Kristina... Giliai pažvelgė į jį... Albinas netikėtai atsisuko ir pažiūrėjo į ją... Kristinai nebebuvo kas daryti.

— Širdingai dėkuoju Tamstai už kalbą—tarė sumišusi. Bet tuoj susivaldė. Albinas su mote-rimis buvo gana švelnus. Tat ir nesistebėsim, kad atrado jai tinkamą atsaką:

— Labai ačiū! Džiaugiuosi panelės pasiten-kinimu. Ir abiejų širdyse perbangavo šilto jaus-mo vilnis... Jis ir vėl kalbėjo su kitais.

Kristina liko didžiai patenkinta. Susirado drauge ir abi šypsodamos nuėjo.

Jos širdy jau kažkas tvinko, kaito...

2.

Saulės spinduliai jau senai sutirpo tamsoje. Dangus apsibarstė šypsanciais žiburėliais... Mė-lynaisiais dangaus laiptais, vyriškai juokdamasis rietėjo įraudęs mėnulis... Karklynuose ilsėjosi uždusęs vėjelis... Medžiai apmirė... Iškilminga ir neapsakoma tyla.

Tą patį vakarą ant Ventos kranto šauliai su-ruošė didelę gegužinę. Dūdų užliūliuotuose akor-duose, keliasdešimt apsvaigintų porų išlengvo su-ko valsą. Visi gyvenimo kartumai pasaldėjo, už-migo nutilo... O čia krūtinėje taip svaigina, dega... Linksmas. Poros vis sukasi ir sukasi.

Šį vakarą Kristina šoka su Albinu. Džiugu. Kiek neapimamos laimės! Švelniai ją apėmęs, kiekiau prie savęs spūstelėjęs jos drebančią ir kilnojančią krūtinę, sukosi viską užmiršę... Kristina svaigo kaip sapne... O krūtinėj karštis, karštis... Jos širdis plakė smarkiau, ne kaip paprastai. Pirmą sykį jai taip laimė nusijuokė!

— Ach! Dieve mano, kaip aš laiminga—mąstė ji vagčia pažiūrėjusi į Albiną. Ir iš to džiaugsmo visai davėsi jam jos krūtinę dar stipriau prispausti prie savęs... Vis sukosi ir sukosi... O širdis pritvinko dar daugiau karšto kraujo... Baisu... Et, niekis—jis prie pat širdies... Kaip moka priglauti... Koks simpatingas—ir vėl slapčia dūrė akimis į jo veidą. Žvilgsniai susidūrė. Abu nusišypsojo... Širdys padūko... Jis ją stipriau prispaudė... Ach kiek laimės!..

Muzika nutilo... Įkaitę jausmai palengva leidosi žemyn. Bet Kristina nenori nuo Albino atsiskirti. Taip jis švelnus!.. Ilgai, ilgai, nepabaigiamai norėtų kaisti prisiglaudusi... Ji norėjo ir jo krūtinėje uždegti gaisrą...

Jis paėmė jai po rankos ir palydėjo iki suolelio.

— Turiu laimės panelei padėkuoti už šokį—šypsodamos tarė Albinas ir nusilenkė.

— Būkite malonus kiek pasilsėti—kvietė jį ir parodė suolelį.

— Širdingai dėkuoju. Gal turėčiau vilties panele pažinti?

— Džiaugiuosi. Labai malonu. Gauburytė...

— Navasaitis... Karštai suspaudė rankas.

— Malonėkite—parodė jam vietą. Albinas sėdos.

— Bet dovanokite, panele, gal užimta? Gal trukdau? Jis atsistojo. Klausiamai nusilenkė ir diegė į akis. O Albino žvilgsnis pasiekė pačią jos širdies gilumą... Ir ten sukėlė nedidelę audrą... Ji kiek susimaišė.

— Ne, atvirai prašau, likite. Tik Tamstą vieną turiu šiandie pažįstamą.

— Džiaugiuos šia nepaprasta proga. Kaip čia pas tamstas stebėtinau jauku. Kokia ypatinga gamta!—tarė Albinas stengdamasis pradėti kalbą. Jis apsižvalgė.

— Naktis stebėtina, taip svajinga—nė pati nesitikėjo, kaip pradėjo nuoširdžiai poetinti...

— Taip, tokios naktys daug kūrybos duoda. Ypač tuomet, kai širdis ko trokšta—ėmėsi Albinas infymios minties...

Kalba vienam ir kitam lipte prilipo. Kristina daugiau neįstengė nieko sakyti... Jos širdis kažkas stipriai dunkstelėjo... Abu nutilo. Užsisva-
jojo...

Vidury, aikštelėj ratu vaikščiojo šokėjai. Kal-

bos ir juokai virpino orą. Pakraščiuose poškėjo alaus butelių kamščiai ir žvangėjo stiklinės.

O juodu vis sėdėjo. Tačiau nebuvo nuobodu. Svajoti kartais įdomiau nekaip kalbėti. Tačiau Kristina neiškentė: slaptu, bet geidaujamu žvilgsniu karštai į jį pažiūrėjo... Jausdamas Kristinos akių karštį, Albinas suprato ko troško jos širdis...

— Gal turėčiau malonumo pavaikščioti? — maloniai jos paprašė.

Kristinai kraujas trenkė galvon...

— Jaučiu daug laimės... Ir jie susimaišė bendrame rate. Judviejų kalba painiojosi gegužinėš išpūdžių mišinyje... Reikėjo imtis įdomesnės temos.

— Kaip, panele, reiškiasi vietos jaunimo nuotaika, taip sakant, veikimas—paklausė Albinas visuomenininko tonu.

— Nekaip: sunku rasti užtikimas žmogus. Nėra kas stipriau pajudintų—šaltai atsakė Kristina. Ir nutilo. Nuobodų reikalą užkliudė. Bet taip neilgai tėsėsi: muzika tuoj užgriežė "panelių valsą."

— Tikiuosi tamsta išpildysite mano geidimą? —naudodamasi šokančių užsiėmimu, širdingai paklausė Kristina.

— Maloniai. Labai džiaugiuosi galėdamas Tamstai patarnauti. Stipriai šyptelėjo. Kristina paraudo ir susimaišė... Bet susivaldžiusi nedrąsiai paprašė:

— Gal malonėtumėte drauge pasigėrėti Ventos pakrantėmis. Naktis taip graži ir... Suvirpėjo... Neužbaigė. Staigus jausmas ištryško jos krūtinėje...

— Mielu noru—pataisė Albinas. Ir aš tos minties. Nieko negalvodamas paėmė Kristinos ranką ir dėkuodamas švelniai suspaudė reikšmingu spūstelėjimu. Vėl jausmo banga užkaitino jos krūtinę...

Albinas ir neįstengė susivaldyti.

— Atleiskite, panele, už atvirą drąsumą—pasakė Albinas imdamas jai "po rankos."

— Nieko... Su Tamsta man begalo malonu... —atsakė drebančiu, bet patenkintu balsu. Ir atsidavė jam... Prisišlaudė arčiau...

Jie žingsniavo pačiu Ventos pakrančiu. Vienam ir kitam širdys nerimdamos dūko krūtinėj... Ėjo kaip tik toliau: ieškojo ramesnės vietelės. Galiaus stabtelėjo.

— Gal atsisėsimė, panele—pratarė jis. Ji nesipriešino. Susėdo ant didelio, pilko pakrančio akmens. Susiglaudė kiek arčiau... Ūpas padidėjo ir ji pirma neklausiamą pradėjo.

— Džiaugiuosi Tamstą sutikusi... Pas mus taip maža inteligentijos. O ir toji neverta savo

vardo. Tamsta ištikro prablaivinote mūsų apylinke—kalbėjo Kristina.

Albinas nusišypsojo... Paskui abu stipriau susiglaudė... Naktis dengė visas paslaptis. Iš mėlynosios dangaus aukštumos žiūrėjo mėnulis. Žvaigždžių retai kur, o ir tos pačios pabalusios. Ventos paviršius spindėjo—lygus kaip stalias. Vėliau, kai-kada, susiraukšlėdavo upės kakta, bet ir vėl greitai išsilygindavo. Vandenyje lengvai atsimošo naktinė šypsena. Vėjas numiręs... Tik šalto oro delnai, išlengvo glostė jų skruostus. Neapsakomai rimta ir iškilminga tyla!.. Jie vis svajojo...

— Neišmatuojamai aš mėgstu mėnesienas naktis...—prašnibzdėjo ji. Daug laimės širdžiai kartais jos teikia... Tai tardama ji nepastebimai spaudėsi prie Albino.

Šis stengėsi atsilyginti.

— Toji naktis man neužmirštamai bus brangi. O kartu prisiminsiu ir Tamstą—kalbėjo Albinas ir ją “užhipnotizavo.” Jos širdis vėl smarkiau suplakė. O krūtinė užsiūbavo kai vilnis audrotoje jūroje... Viduj virė tūkstančiai jausmo srovių... Laimės neapsakomai daug...

— Manau, Gerbiamasis, dar kada aplankysite mus? Mes nepaprastai džiaugiamės tamstos kalbomis—kitu adresu ji išreiškė savo slaptą norą.

— Perdaug, panele, man jau panegirikų—sakė Albinas nusizeminančiu balsu, tačiau jame buvo žiūrėjimas nemažas pasididžiavimas ir savęs gerbimas.

— Dieve mano, kaip tamsta save taip žemu vaizduojatės. Tamsta, tikrai atvyksite?...—vėl ji užklausė gana švelniu griežtumu.

— Jei panelei būsiu kuo naudingas, tai mielai noru—atsakė Albinas.

— Širdingai dėkuoju—ir paspaudė jo ranką. Bet tame spūstelėjime buvo dėkojimas už ką kitą...

— Ačiū už kvietimą... ir Albinas neužbaigęs pabučiavo jos rankutę...

Širdy jiems vėl ištryško jausmų liepsnos... Tačiau prasiveržti aikštėn, joms dar nebuvo progos. Dar nesuprantamos kankynės audra, jau dūko jos krūtinėj... Pasiryžimas ir nedrąsa ją tik įstengė sulaikyti...

Muzika griežė paskutinį šokį... Mėnuo išlengvo sviro žemyn. Staiga pašokęs vėjelis bakstelėjo nosimi į žemę ir pranyko... Medžių lapai sušnabzdėjo ir vėl užsnūdo... Žvaigždžių ėmė rasti daugiau ir daugiau... Dangus pasidarė tamsesnis...

Jie tuoj sugrįžo prie šokių. Muzika nutilo, bet ilgai nelaukusi smarkiai užtrenkė baigimo maršą... Kristinai staiga liūdnumas sugniaužė degančią širdį ir slopino įkaitusius jausmus... O

krūtinėj jie vistiek nerimo... Ir Albinui pasidarė nejauku...

— Gal turėčiau laimės panelę palydėti?—mandagiai pasisiūlė Albinas.

— Ach, kaip aš džiaugiuos tokiu brangiu lydėtoju...—visu širdingumu Kristina išsitarė kiek perdrąsiai...

Aikštelėje žiburiai užgeso... Paskutiniai būriai rykaudami ėjo iš sodo... Klegesys tilo.

Paėmęs “po rankos” Albinas lydėjo Kristiną... Iš sykio kalba kaž kodėl nesipynė. Tačiau nuobodu nebuvo. Širdys geriausiai pakeitė lūpų kalbą...

Netoli, besileidžiančio mėnulio šviesoje, pasirodė Grūslaukės dvariuko juodas siluetas.— O štai, ten, kur juoduoja, ir mano tėviškė,—pagaliau ji pradėjo. Sustojo. Albinas norėjo su ja eiti dar toliau.

— Dovanokite, panele, už drąsą... Geidauju tamstą iki namų palydėti.

— O Viešpatie! Koks tamsta malonus! Bet kaip gaila man tamstos...—ir tvirtai pažvelgė—taip vargintis!

Šypsena ir labai dailiai sudėtos jos švelnutės lūpos, baisiai apsvaigino Albiną.

— Niekis, panele... Ir jie nuėjo. Kristina jautė dar daugiau laimės...

Dvariuką priėjo... Kviestis Albiną pas save, Kristinai nebuvo kaip...

— Kaip gaila!..—tarė ji sustojusi prie sodo.

— Ištikro. Net sunku...—ir atsiduso Albinas. Valandėlę jie tylėjo.

— Atleiskite, išpildykite dar vieną mano prašymą—sakė ji ir taip tvirtai pažiūrėjo į Albiną, kad tas žvilgsnis akimirksniui jį visai apsvaigino.

— Tamstai aš visuomet pasiroošęs—pagaliau pasakė.

— Sakykite, gal aš per atvira—palengva ji ėjo kitu keliu prie reikalo.

— Aš labai myliu atvirus žmones—nė šiaip, nė taip jis išsitarė... Abudu susimaišė...

Naudodamasi įkaitusiu ūpu, ji prašė:

— Prašysiu kada nors apsilankyti į mūsų dvarelį... Mano tėveliai ir aš, labai mėgstame inteligentus... Tamsta, būtinai?!

— Širdingai dėkuoju už malonų kvietimą... Kiek galėdamas stengsiuos... Panelė man liksite neužmirštama—labai atvirai kalbėjo Albinas. Paėmė jos ranką. Suspaudė. Abudu kaito ir laukė kažko...

— Nuoširdžiai dėkui už būsimą laimę—taisei ji dalyką dar geriau.

— Šiandie, panele, man užvis daugiau suteikėte laimės... Visa širdimi dėkuoju—ir pabučiavo jai į ranką... Dar paėjęjo keletą žingsnių...

(Bus daugiau)

Miljardas

Malburgo Pilis

“Eina garsas nuo rubežiaus:
Žirgas reik balnoti;
Daug kryžiojų nuo Malburgo
Rengias mus terioti.”
(Senovės Daina, Maironis)

Kryžiakas! Malburgas! Tai lietuviams žinomaisi vardai. Kryžiakai, įsikūrę stiprią Malburgo pilį, ilgą amžinę užpuldinėjo lietuvius ir kalė Lietuvai geležinius vergovės pančius. Ilgus šimtmečius gynė mūsų tėvai bočių žemę—mūsų brangią Tėvynę-Lietuvą. Lietuvių kovos su kryžiakais nupynė Lietuvai nevystantį garbės vainiką. Lietuva visam pasauliui pareiškė, kad ji norinti laisvai gyventi.

Šiandien aš einu Malburgo gatvėmis; kitados taip garsaus miesto, dabar beveik užmiršto; dėja, pilis, tas amžinas paminklas traukia į save daug keliauninkų. Einu tomis pat gatvėmis kuriomis kitados baisūs ricieriai jodinėdavo. Šiomis gatvėmis traukdavo kryžiojų gaujos į Lietuvą. Tomis pačiomis gatvėmis artindavosi prie pilies mūsų karžygiai; Gedimino, Kęstučio ir Vytauto garsūs raiteliai; šiomis gatvėmis slinkdavo prie pilies slaptai lietuvių šnipai. Šiandien čia viskas apmirę. Amžina tyla! Tarsi pati gamta liūdi ir gailisi praėjusios gadynės, triukšmingų laikų.

Neilgai aš ėjau Naujuoju Malburgu. Štai pasibaigė gatvė ir priešais mane srauni upė Nogat, o ant jos kranto ir toji garsi Malburgo milžiniška pilis, raudonuoja jos mūrai ir bokštai, tarsi krauju apšlakstyti!

Senutė Nogat! O kiek tu gilių paslapčių slepi savo gelmėse! Tu viską žinai! Tu ilgus amžius buvai tvirtiausiu pilies apsigynimu. Tu tą pilį globojai. Tu matei aštrias kovas. Tu girdėdavai, kai lietuviai-belaisviai klaikiuose pilies mūruose vaitodavo laisvę praradę! Tu žinai visus lietuvių iškentėtus vargus! Žinai juos ir savo srauniu čiurlenimu pasakoji kiekvienam ateiviui, pilies lankytojui! Ė tu ir pagelbėdavai lietuviams-belaisviams! Ištrūkęs lietuvis iš pilies nelaisvės puldavo į tavo srovę ir plaukdavo tolyn, tolyn nuo pilies, nuo to baisaus kryžiojų lizdo. Tavo sraunia vaga valtyje įrėsi pabėgę Vytauto sūnūs, per tavo persikėlę jaunutis Margis, jo mylimoji Laimutė ir senas vaidila, ir spruko visi į Lietuvą, Tėvynėn.

Ant aukšto kranto garsioji pilis, iš trijų dalių susidedanti.

Žemutinė pilis; tai svarbiausi gynimosi vieta. Yra tai aukšti stori mūrai, galinga apsauga. Tie tai mūrai ir matė daugiausiai galingus lietuvių

karžygius. Daug sykių drebėjo visi pilies zomatai ir mūrai prieš mūsų narsųjį Kęstutį. Šioji vieta daugiausiai matė lietuvių kraujo. Šioji pilies dalis geriausiai įvertinti galėtų tvirtą lietuvių pasiryžimą—Tėvynė turi būt laisva! Tam tikrais atstumais ant pilies mūrų stūkso aukšti bokštai. Tai senovės sargybos vieta! Iš čia diena ir naktį dabodavo kryžiakai ir žiūrėdavo į Lietuvos šalį, bene Gedimino sakalai prie pilies artinas. Šiandien pilies mūrai apleisti, stūkso rimtai vėjo daužomi, ir liūdija apie senovę, apie garbingus lietuvių karus. Juk neveltui kryžiakai statėsi taip tvirtą pilį, nes bijojosi lietuvių keršto. O lietuvis visuomet atsimins ir nedovanos savo priešams... Visos beveik Europos valstybės siūsdavo kismet daug ricierių ir pinigų pilies išlaidymui; dėja, pasiryžusių lietuvių-milžinų krūtinės atsilaikė prieš ją!

Vidurinioji pilis. Tuojaus už apsigynimo mūrų prasideda taip vadinama vidurinioji pilis; yra tai aukšti milžiniški keturkampiai rūmai; pilni koridorių ir celių¹⁾. Seniau čia koridoriuose žvangėdami žingsniuodavo geležiniais šarvais apsikauptę ricieriai, dabar tylu... Tik apleistos, tuščios sienos stebina ateivį, pilies lankytoją. O tave Lietuvi! Be abejo tave stebina ir jaudina daug daugiau negu kitus. Štai koridorius ir celės, kuriose Lietuvos didikų vaikai-belaisviai kalėdavo. Paimdavo mažus, atitraukdavo nuo motinos krūtinės, čia pily uždarydavo, neleidavo nei su kits kitu pasimatyti, o labiausiai drausdavo lietuviškai kalbėti. Čia mūsų kunigaikštis Margis praleido savo jaunystę. Čia kalėjo Kęstutis, du Vytauto sūnų ir daug kitų. Šioj celėj slaptai barzdotas vaidila-belaisvis sušaukęs visus lietuvičius pasakodavo jiems apie jų tikrą Tėvynę, apie jos garsius kunigaikščius, kurių ainiai jie esą; pasakojo apie garbingus lietuvių karo žygius. Mokė juos užmirštus lietuviškus žodžius. O pasibaigus šiems pasakojimams paimdavo kankles ir tyliai, tyliai, kryžiojų bijodamas, paskambindavo lietuvičiams kokią tautišką dainelę. Tada užvirdavo kraujas jaunuolių gįslose! Mirtis kryžiakams! buvo vienintėlis jų pasiryžimas. Ne nuostabu todėl, kad jauni lietuvičiai grįžę iš slapto susirinkimo jausdavo savyje begalinį Tėvynės ilgesį. Margis sužinojęs nuo vaidilos, kad

1) Celė tai mažas kambariukas kuriame ricieris gyveno. Kiekvienam ricieriui buvo atskiras kambarėlis. Dar ir dabar vienuolių gyvenamus kambarėlius celėmis vadinama.

jo tikra motina yra garsi Pilėnų kunigaikštienė Reda, nerimo. Jis nuolat žiūrėjo į Lietuvos pusę, verkdamas ir troško kuogreičiausiai pasprukti iš vergijos ir ten į brangią tikrą Tėvynę, ir garsius Pilėnus sakalu skristi... Iš šių mūrų Kęstutis ir du Vytauto sūnūs pabėgo.

Vidury šių mūrų yra aukštai išmūrinta taip vadinama aukštoji pilis. Yra tai didelė, kitados puikiai išpuošta, auksu ir brangakmeniais išsagstyta salė. Šioj salėj kėlė kryžiai atvykstantiems iš Europos vakarų naujiems ricieriams triukšmingas sutiktuves. Čia rinkosi kunigaikščiai ir kiti didikai į ricierių žaidimus ir kitas šventes. Čia rinkosi vyriausia kryžiuočių karo valdžia ir svarstė planus, kaip Lietuvą užkariaus, kaip tą narsųjį Kęstutį nugalėjus. Čia rengdamiesi į karą kryžiai rinkosi, visi darė prisiegą "amžinai kovot su pagoniais lietuviais." Čia galų gale iš laimingo ar nelaimingo karo grįžę kryžiai pasakodavo kits kitam apie karo nuotikius. Su baime pasakodavo apie nenugalimą Kęstutį; kaip lietuviai visi už vieną, o vienas už visus stoja. Kitados čia garsas apie Lietuvą skambėjo! O, praeiti laikai! Tiek daug jūs garbės mūsų Tėvynei suteikėt!

Už pilies tėsėsi žemos mūrinės bakuzėlės—tai vergų-darbininkų buvusi buveinė. Kryžiai patys nedirbo; jie tik medžiodavo ar kariškuose dalykuose lavinosi. Visus darbus atlikdavo vergai. O kas buvo tie vergai? Ogi mūsų broliai, lietuviai. Kryžiai sugavę ką nors karo laike nelaisvėn, surišdavo ir vesdavos į pilį ir statydavo prie darbo! Kiek iškentėjo mūsų broliai! Žolelė želia tik lietuvių ašaromis laistoma. Vos tik pradeda dienele žibėti, eina ricieriai į vergų belaisvių buveinę, kelia juos, varo prie sunkaus darbo. Visą dieną sunkiausius darbus dirbdami nuvargę ir alkani vakare grįžta darbininkai į pilį. Ką jie čia randa? Ar poilsį? Ne! Čia laukia prie tam tikrų suolų budeliai, guldo darbininkus ant suolų ir taip baisia rykštėmis plaka, kol budelio ranka nepailsta! Dar ir šiandien vienas toks suolas, krauju aptaškytas; riogso prie darbininkų buveinės nuo anų baisių laikų užsilikęs!

Už vergų bustynės tęsiasi ilgos kryžiuočių arklydės. Ir jos man ko tai paslaptingo primena. Jos matė, kaip mūsų kunigaikštis Margis slapta išsprukdavo iš pilies, bėgdavo prie arklydžių ir čia su arklių prižiūrėtojais vergais-lietuviais kalbėdavosi, viens kitą paguosdavo, apie pabėgimą tardavosi. Čia Margis dažnai sueidavo su lietuvaitė-belaisve Laimute ir pasislėpę kalbėdavosi. Nuo arklydžių progai pasitaikius Margis, jo Laimutė ir vienas arklių šėrikas į Garsius Pilėnus pabėgo!

O, Pilie, kiek tu garsių paslapčių savyje slepi! Tu nenustoji pasauliui kalbėjus, apie mūsų Tėvynę Lietuvą, apie jos tvirtą pasiryžimą amžinai laisva likti. Tu matei mūsų galiūnų šarvuotas krūtines. Daug sykių tu nuo jų drebėjai! Tu esi mūsų garsios godynės liūdytoja! Tu raudnuoji mūsų bočių krauju ir ašaromis aplaistyta. Lietuvių tauta tiek vargų iškentėjusi, savo garsią gadybę sukūrus, vergovės pančius pažinus, išmoks laisvę branginti ir šmėklai tiesiog į akis pažiūrėti!

Karlowitz, 25-XII-1926.

Miljardas

Pasaulio Brangenybės

Gyveno pasaulyje kartą tūlas kunigaikštis, kuriam tik blizgančiai daiktai tetiko ir buvo tik jais pasitenkinęs. Syki iškeliavo jis į pasaulį brangenybių ieškoti.

Pirmiausiai aplankė vienos šalies karalių, kuris buvo neišpasakytai turtingas. Pilnas dvaras buvo aukso. Karaliaus rūmai iš traškaus balto marmūro ir auksu išpuošti. Dėja, karalius buvo labai žiaurus. Mirties baismė buvo už menkiausius prasikaltimus. Visi pavaldiniai buvo nepasitenkinę ir labai vargingai gyveno, mat viską turėdavo karaliui atiduoti. Ir pats karalius nebuvo pasitenkinęs, jis bijodavo ir laukdavo kasdien savo pavaldinių keršto. Anas kunigaikštis neradęs čia pasitenkinimo liūdnas apleido pilį.

Keliauja dabar "blizgučių ieškotojas" toliau. Eina į vieno karaliaus rūmus, kuriuose buvo galima visi pasaulio briliantai ir deimantai rasti. Kunigaikštis į rūmus įėjęs pamatė daug blizgučių. Vidury blizgučių sėdėjo tamsus, paniūres žmogus; buvo tai šalies karalius ir briliantų savininkas. Kunigaikštis priėjęs nedrąsiai paklausė karaliaus, kodėl jis toks nuliūdes esąs. Karalius atsakė:

— Tai tur būt delto, kad aš užmigti negaliu!

— Šviesusis karaliau! Bet delko Tamsta užmigti negali—klausinėjo toliau kunigaikštis.

— Matai, jaunas kunigaikšti, taip yra! Aš kiekvienoj valandėlėj ir akymirksnyj bijau, kad kas nors mano briliantų nepavogtų. O gal kartais gali užpulti didelė žmogžudžių banda, gali mane, vaikus, išžudyti, o žemčiūngus išplėšti. Tokios tai mintys mane vargina. Na dabar supranti jau, delko aš nuliūdes,—atsakė karalius. Kunigaikštis padėkojo už tai karaliui ir iškeliavo.

Pakelyje norėjo užėiti pas vienos šalies valdovą, kuris didžiausius pokylius, ištaikingiausias puotas rengė. Dėja, jau pusiaukeyje sužinojo

kunigaikštis, kad tas karalius pateko į priešų rankas. Visas jo turtas išplėsta, miestas sudegintas, pats karalius ir gyventojai pakarti. Nusiminęs kunigaikštis eina kitu keliu toliau.

Išėjęs iš anos karalystės, įžengė į labai gražią šalį. Gyventojai buvo pasitenkinę savo karaliumi. Visi buvo turtingi ir linksmi. Kunigaikštis nudžiugęs eina skubiai į sostinę, pas šalies valdovą. Pakelėje žmonės kunigaikštį sutiko labai maloniai, priimdavo nakvynėn, vaišindavo.

Štai ir sostinė. Eina kunigaikštis plačiomis gatvėmis ir dairosi aplinkui. Visur žmonės dailiai pasirėdę, puikiuos vežimus važinėja, eina. Visur linksmas. Milžiniški miesto namai stebina jauno kunigaikščio akis. Įvairūs turtai saldina kunigaikščio širdį.

Priėjo didelę aikštę ant kurios didelė minia žmonių susirinkę buvo. Viduryje susirinkusių stovėjo malonus, linksmas vyras, kuris pagalvojęs, sakė žmonėms kas reikią dirbti. Žmonės klausėsi jo patarimų ir visi prie darbo ėjo. Kunigaikštis prie to linksmo žmogaus priėjęs paklausė, kame šios karalystės karalius gyvena. Žmogelis pažiūrėjo linksmam į kunigaikštį ir tarė:

— Jei Tamsta pas karalių nori, tai važiuok sykiu su manim, nes ir aš pas karalių noriu!— Kunigaikštis džiaugdamasis sėdo į vežimą ir pas karalių važiavo. Lygios gatvės pilnos žmonių. Visi praeiviai vežimą sutikdami džiaugsmingai sveikindavę važiuojantį. Kunigaikštis stebėjosi ir klausė; kas jis per vienas esąs; žmogelis atsakė, kad jis šios šalies karalius esąs. Kunigaikštis žemai nusilenkė, atiduodamas garbę, ir pradėjo pasakoti savo kelionės tikslą. Karalius klausėsi. Štai privaziavo gražią pilį, karaliaus rūmus. Kunigaikštis su karalium ėjo į sodus, visur puikiai darbščiai išpuošta, visur tvarkinga. Eina į rūmus. Už stalo sodina kunigaikštį, o prie jo sėdasi karalius, karalienė, jų sūnūs bei dukros. Valgiai kuopuikiausi. Visi linksmam šnekučiuojasi, kunigaikščiui čia patinka. Po pietų sako karalius kunigaikščiui:

— Šviesusis kunigaikšti! Tamsta išėjai brangenybių-blizgučių ieškoti. Štai eikim aš tau didžiausias brangenybes parodysiu. Tos brangenybės padarė mane ir mano pavaldinius laimingais ir turtingais.

Tai taręs įvedė kunigaikštį į salę, kurioje buvo trys užvožtos aukso lėkštės.

— Atidaryk pirmą!—liepia karalius.

Kunigaikštis atidaro ir pamatęs anglį sako:

— Juk čia anglis!

— Taip čia anglis! Tai pirmoji brangenybė. Be anglies negalėtų mano pavaldiniai gyventi.

Anglimis maitiname mašinas. Anglis teikia mums šviesą, šilumą, jėgą. Anglių pagalba galime per okeanus persikelti. Anglis yra mums už žemčiūgus reikalingesnis. Atidaryk antrą lėkštę, liepia karalius.

— Juk tai druska!—sako kunigaikštis, atidaręs.

— Taip, druska! Tai antroji brangenybė. Mūsų gyvybės palaikymui mes visuomet druską vartojam; joks valgis be druskos neskanus. Be žemčiūgų galim gyventi, be druskos—ne! Atidaryk trečią.

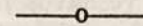
— Juk tai geležis!—sako kunigaikštis.

— Taip, čia yra geležis! Tai reikalingiausia brangenybė. Tamsta pats, Šviesusis Kunigaikšti žinai, kiek daug reikalingiausių daiktų yra iš geležies gaminama. Iš geležies dirbame mašinas, o šios mums viską padaro. Geležis reikalingesnė už auksą ir sidabrą.

Kunigaikštis klausia karaliaus, kame tos trys brangenybės randasi. Karalius pasakoja, kaip reikia kalnai nukasti, į baisius požemius lįsti, karštis kentėti, kol galų gale tas viskas stojasi. Bet už tat už darbą ir geri vaisiai. Kas dirba, tas ir turi tas brangenybes.

Kunigaikštis nudžiugęs, žemai nusilenkė, padėkojo karaliui ir iškeliavo namon, tikras brangenybes matęs.

(Atpasakojimas)

J. M.—Labukas

LIETUVAITĖ.

Jai plaukus kedena švelnutis vėjelis,
Jos šypsosi veidas gilia šypsena.
Tai kartais iškyla skambusis balselis,
Suvirpa krūtinė jaunystės daina...

Jos jautrią it stygą jaunutę krūtinę
Masina svajonės, masina sapnai.
Tai ilgesio bangos užtemdo žydrinę,
Tai gelia širdelę slaptieji skausmai...

Liūdnam tada skamba akordai dainelės,
Liūdnam plaka vargšė širdis...
O audros skausmingos, kaip raudos girelės
Ją spaudžia, kaip tamsi naktis.

Ir kas jas suprastų neramią krūtinę?..
Kas kęsti tą skausmą padėt?..
Tik tas, kuris kenčia skausmų sutartinę,
Tik tas jos širdelę tegal' pamylėt...

Prienai, 1926-V-16.

Joe W. Kadzewick

Proteins

The chief nitrogenous constituent of plants and animals are complex substances, which in the light of our present knowledge, consist, in the main, of combinations of alpha-amino acids or their derivatives. Various names have been applied to the substances, names such as albumens, albumenoids, and proteins. The class name that is now generally adopted is "protein," the terms 'albumen' and 'albumenoids' being employed to designate certain sub-groups.

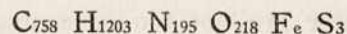
These protein substances, of which there are more than fifty, from the chief constituents of many of the fluids of the body, constituting the organic basis of animal tissue, and at the same time occupy a preeminent position among our organic food-stuffs. They are absolutely necessary for the animal organism for the continuance of life and they cannot be satisfactorily replaced in the diet of such an organism by any other dietary constituent, either organic or inorganic. An organism may exist without protein food for some time, all depending upon the specific organism—but nevertheless, the organism would be merely existing and not living a normal life of activity, for portions of the body would be stunted in growth or else become incapable of motion, due to lack of proper nourishment. These protein substances are, furthermore, essential constituents of all living cells and therefore without them vegetable life as well as animal life is impossible.

The proteins, which are such an important group of substances, differ from carbohydrates and fats very decidedly in elementary composition. Besides containing oxygen, hydrogen and carbon, as do the fats and carbohydrates, the proteins contain nitrogen in their molecule and generally sulphur also. These four elements are, of course, the chief constituents of the proteins, but they also contain in variable quantities, generally only in traces, the elements phosphorous, iron, copper, iodine, manganese and zinc—the percentage of each differing in the various proteins. Of all the elements contained in the protein molecule, the nitrogen is by far the most important. The human body requires it for the continuation of life, because it is in a form that can be utilized by the body, whereas the nitrogen of the air, or that in various other combinations, cannot be used. The protein molecule is made up of various nitrogen-containing components, namely, monamino acids, diamino acids, sub-

stances containing nitrogen in imid form, and substances containing nitrogen as in guanidin.

The molecular weight of the protein, or its actual structure is still unknown, though many attempts have been made and experiments are still in progress. The approximate structure and molecular weight of many proteins has been given—but whether they are correct or not is still a question.

The empiric formula for the hemoglobin of the dog is—

Its molecular weight, as given by various authorities, is about 50,000; that of egg albumin, 33,800; Casein, 192,000; Glutenin, 36,300; Gelatin, 10,300; Zein, 19,400; Gliadin 20,700; and Serum globulin, 81,000.

The great number and variety of proteins in plants and animals is explained by the fact that many of them contain as many as 100 asymmetric carbon atoms, thus permitting special isomerids. enormous in number, and possible modifications of properties to an unlimited extent.

The most striking physical properties of the proteins may be attributed to their colloidal nature. Owing to the large size of the molecules of the majority of the proteins, they will not pass through animal and vegetable membranes, such as parchment paper, layers of collodion, 'sausage skin', etc. They can consequently be readily separated from simpler substances by the process of dialysis. Owing to their ability to absorb simpler substances, however, the last traces of the latter can be removed only with very great difficulty, and it has often been questioned whether the inorganic ash yielded by proteins after prolonged dialysis is not due to inorganic substances in actual chemical combination with the protein. Another method, analogous to dialysis for separating proteins from simpler substances is that of filtration under pressure through gelatin and collodion membranes.

Proteins can be carried out from solution by other colloids, and upon this property methods have been founded for separating proteins from solutions. For this purpose two solutions have been chiefly employed, namely, mastic dissolved in 50 per cent alcohol and dialysed ferric hydroxide. If these colloidal solutions be mixed with solutions not too rich in proteins, and some

salt solution, such as that of magnesium sulphate, be added, the two colloids are precipitated together. Proteins can also be removed from solution by solid substances which act as absorbents, such as precipitated silicic acid, and iron oxide; under favorable conditions, this removal is complete.

Regarding the solubility of the proteins, they show great variations in the behavior towards solvents. Some, such as keratin, and horn, are insoluble in all solvents; others, such as egg-albumin and serum albumin, are easily soluble in water, but insoluble in organic solvents. Other proteins, again, such as the globulins, are insoluble in pure water, but soluble in salt solutions when the latter are not too concentrated, and other proteins are soluble only in dilute acids or alkalis, such as the glutenins. All these kinds of proteins, are insoluble in organic solvents. In addition there is a class of proteins which are insoluble both in water and absolute alcohol, but soluble in dilute alcohol, and also acetone. The majority of proteins also possess the important property, in that they can be precipitated out from their aqueous solutions by the addition of salts. The precipitating power of salts varies greatly, and in an additive function, depending on both the acid and the base. Some salts will not precipitate at all, as the necessary concentration for precipitation is not attained when their saturation point is reached. The precipitation produced by salts is reversible, that is, the precipitate redissolves on dilution of the solution. The proteins, furthermore, show great variation amongst themselves in the amount of salt necessary to precipitate them from solution. This, for example, the globulins are precipitated when their aqueous solutions are saturated by magnesium sulphate and half saturated with ammonium sulphate: the albumins, under these conditions, remain in solution.

The method of salt precipitation of the proteins has been, therefore, extensively applied for the separation of proteins from solution, and from one another; in fact, it is the only general method which is available for the separation from one another of proteins which are soluble in water. The salts most commonly employed for precipitation are ammonium sulphate, magnesium sulphate, zinc sulphate, and sodium chloride. Limits of concentration can be experimentally determined at which protein precipitate begins and ends, and these limits will vary with the different proteins, and also with the concentration of the protein solution. The method of separation of proteins from one another by frac-

tional salt precipitation is, however, far from efficient. If a salt be added to a mixture of proteins, as soon as the limit of concentration is reached at which the more readily precipitated protein falls out, precipitation will commence. The precipitate will contain, however, not only the protein of which the salt concentration limit has been reached, but some also of the less readily precipitable protein. The only method available, therefore, for separating water soluble proteins from one another is an imperfect one, and this fact accounts for a great of the uncertainty as to the homogeneity of a large number of proteins which have been submitted to investigation.

A good number of proteins are capable of existing in crystalline forms. The chief ones are serum and egg-albumins, and certain plant globulins, of which edestin is a type. The conjugated protein haemoglobin can also be obtained in crystalline form. Egg and serum albumins are obtained in crystalline form by mixing solutions of egg and serum proteins with an equal bulk of concentrated ammonium sulphate, filtering off the precipitated globulins, and then acidifying the filtrate, acetic acid being generally employed for this purpose in the case of egg-albumin, and sulphuric acid in the case of serum albumin. The plant proteins, such as edestin, can be obtained in a crystalline form by allowing the protein to separate out slowly from a not too concentrated salt solution, which had been previously warmed to 60°. Five per cent sodium chloride is generally employed. Many methods have been suggested for the preparation of haemoglobin crystals. The one that is most commonly used is that of diluting a haemoglobin solution with one-fourth its volume of alcohol and cooling the mixture to zero degrees, when crystals separate out.

Few of the other physical properties can be regarded as typical of individual proteins. Their solutions are optically active, being laevo-rotatory with the exception of haemoglobin, which, according to some authorities, is slightly dextro-rotatory. The number of reliable determinations is small; others contain considerable sources of error, for, as the molecular weight is large, very small quantities of either acid or alkali may convert the amphoteric substance into a salt, and thus cause large errors in determination of physical constants. For this reason, the majority of physical constants are of practically no value for the characterization of individual proteins. Other physical constants which have been determined are molecular weight, estimated chiefly by the measurement of the osmotic pressure of a solu-

tion contained in a membrane permeable to crystalloids and in contact with water or an aqueous solution, and electrolytic conductivity, of which measurements have been made in the course of investigations dealing with the salt formation of proteins.

The classification of proteins is another difficult problem—since not enough is known as yet of the true chemical structure of the proteins to found a rational classification based upon differences of chemical constitution. The classification that is adopted, is more or less of an empirical nature, founded only to a small extent on chemical distinctions, but chiefly on crude differences in physical properties.

The classification of proteins adopted by the American Physiological Society and the American Society of Biological Chemists is as follows:

The first group consists of simple proteins, protein substances which yield only alpha-amino acids or their derivatives on hydrolysis. Under this classification are the protamines, histones, albumins, globulins, prolamines, glutelins, and the albumenoids or scleroproteins. The protamines are a class whose members are contained only in the testes of certain fish in conjunction with nucleic acid. These proteins are distinguished by their extremely basic character and high percentage of nitrogen, and the large amount of diamino acids which they yield on hydrolysis. They are soluble in water, uncoagulable by heat, have the property of precipitating aqueous solutions of other proteins, possess strong basic properties and form stable salts with strong mineral acids. They yield comparatively few amino acids, among which the basic ones predominate.

The histones are basic proteins which stand between protamines and true proteins. They are less basic than the protamines, but more basic than the following class of the albumins.

Like the protamines, the histones are also for the most part found in combination with nucleic acid as nucleoproteins, which form the nucleus of the cells. They contain about 20 per cent nitrogen, and yield on hydrolysis more diamino acids than albumins, but less than the protamines. They can be obtained from the nuclei of the blood corpuscles of birds, from the thymus glands, and from the ripe spermatozoa of various fish. Histones are soluble in water and insoluble in very dilute ammonia, and, in the absence of ammonium salts, insoluble even in excess of ammonia; yield precipitates with solutions of other proteins and a coagulum on heating which is easily soluble in very dilute acids.

The albumins are a very widely distributed class of proteins, the members of which are soluble in water, forming solutions which coagulate on heating. They are also soluble in salt solutions and those of animal origin are not precipitated upon saturating their neutral solution at 30 degrees C. with sodium chloride or magnesium sulphate, but if a saturated solution of this character be acidified with acetic acid the albumin precipitates. All albumins of animal origin may be precipitated by saturating their solutions with ammonium sulphate. They may be thrown out of solution by the addition of a sufficient quantity of a mineral acid, whereas a weak acidity produces a slight precipitate which dissolves upon agitating the solution.

Metallic salts also possess the property of precipitating albumins, some of the precipitates being soluble in excess of the reagent, whereas others are insoluble in such an excess. Both the animal and vegetable albumins are generally substances of amphoteric reaction, being both weakly acid and weakly basic. They include serum-albumin of the blood, lactalbumin from the milk, ovalbumin from egg white, and myoalbumin of muscle.

The globulins are a class of proteins which are insoluble in water, insoluble in saline solutions of moderate concentration. They are precipitated by saturating their solutions with sodium chloride and magnesium sulphate, and by half-saturation with ammonium sulphate. They include serum-globulin, lactoglobulin, myoglobulin and its derivative myosin, fibrinogen and its derivative fibrin of clotted blood.

The prolamines are a class of vegetable proteins which are insoluble in absolute alcohol or water, but soluble in diluted alcohol. They yield on hydrolysis a relatively large amount of proline and ammonia. They include zein from corn, gliadin from wheat and rye, hordein from barley, and bynin from malt.

The glutelins are vegetable proteins, which are insoluble in dilute alcohol, water and salt solutions. They can be dissolved by dilute acids and alkalis.

The last class of the Simple Proteins are the albuminoids or scleroproteins. They are a collection of proteins of various character, such as horn, silk, gelatin etc. They are derived, as the name indicates, chiefly from the connective and supporting tissues, and have no common distinguishing properties, which can serve to characterize them as a class. Gelatin is soluble in water, but other members of the class are soluble in no solvents. (To be continued)

Lumen

In Memoriam

Great indeed was our grief, when news was received that so holy, erudite, zealous, and humble a prelate—Archbishop George Matulevičius—departed from this earth to take possession of his Heavenly home which his Good Master, Jesus Christ, has prepared for his faithful servant. Indeed God will reward him highly, because Archbishop Matulevičius labored for 29 long years in God's Vineyard, working with untiring, unceasing, and intense zeal for the Glory of God and for the welfare of his Native Country.

Archbishop Matulevičius was born in Luginė, Lithuania, in 1871. 27 years later he was ordained a Priest of God. The same year of his ordination, Father Matulevičius went to Fribourg, Switzerland, where he was duly rewarded, for his intellectual abilities, by receiving the degree of Doctor of Divinity. Having toiled assiduously and faithfully in the service of God for over 10 years, the Holy Father, seeing in him the characteristics of a true priest, elevated him to the sublime dignity of the Episcopacy, making him Bishop of Vilna. Here he manifested his steadfastness and devotedness to Holy Mother the Church when, amidst rancor, envy, cunningness, and intrigues of the Polish people, he safeguarded his flock like a true and faithful shepherd. Then came a time when he could no longer withstand the fierce opposition and keen conspiracies of his antagonists. He resigned his bishopric. But this act did not proclaim his defeat; because a short time after his resignation, His Holiness, Pope Pius XI, made him an Archbishop, and delegated him as "Apostle Visitor" to Lithuania. This was in 1925.

With the death of Archbishop Matulevičius, not only the Roman Catholic Church, but even Lithuania, suffered the loss of one of their most beloved sons. In this short article it is almost impossible to speak of his heroic acts, his sacerdotal activities, and the immense good he has accomplished; but this may truly be said of him that, whatever he did, he did in silence; because he fully realized that his Master was also watching him in silence, and that He would reward him in the same way. Though his life and works were hidden, yet both will live after him; and may his life be to us an example of holiness, of deep humility, of devotedness to Church and Country, and of constancy in doing the Will of God.

Eternal rest give unto him, O Lord, and let perpetual light shine upon him.

Fabian

LITHUANIA.

1

A land I have never seen,
Whose language I can speak.
A land of which I often dream
My footsteps there someday will lead.

2

Of its beauty much I hear
From my folks, so dear to me.
I can visualize it very clear.
Oh! how there I long to be.

3

Perhaps,—someday I shall go
Across the ocean deep,
And have enjoyed to roam
Across its seas of wheat.

—o—

Fabian

I THINK THAT—

1

Imagination!—great is your power.
Joyous and sad thoughts you shower
On us poor mortals, who cower
Who think and think in every hour.

2

Memory!—many are your presents
To us humans who enjoy your essence,
Pleasure and sadness for our remembrance
You give freely, without recompense.

3

Happy and gay I'd like to be
Roaming, seeing and free.
Unknown lands and strange seas.
Ah! the wanderlust's got me.

—o—

A little more kindness,
A little less creed;
A little more giving,
A little less greed;
A little more smile,
A little less frown;
A little less kicking
A man when he's down;
A little more "we",
A little less "I";
A little more laugh,
A little less cry,
A little more flowers
On the pathway of life,
And fewer on graves
At the end of the strife.

Vicentino

Fioletavas Kopūstas

Fioletavas kopūstas panėši saladoms. Čia apsi-
sireiškia jo ypatybės ir tinkamumas. Labai daž-
nai atlieka jisai tikrą kopūsto rolę, tai yra susi-
tuokia su dešraite, suteikia malonų sriubai skonį,
nors svetimos spalvos.

Dabar, leiskite man, sako Fulbertas Dumont-
teil, papasakoti naivę apie fioletinį kopūstą le-
gendą.

Kitą kartą, nežinau kuriame pietiniame da-
partamente, gyveno šventas vyras, labai gailės-
tingas vyskupas. Su pavargėliu dalindavosi jisai
ir riešutą, jo rankos visumet buvo pasiruošusios
pakilti, kad palaiminti, atsivožti, kad duoti. Kad
apsūdyti vargšus, jisai nurėdė veik visą vysku-
pystę, ir kiekvieną vakarą, ant jo stalo, pribū-
davo neesančiam valgis, pavargėliui, kuriam tos
pačios duosnios rankos nešdavo vakare kasdieninį
valgį.

Šis geradaris vyskupas, kaipo žemdirbio sū-
nus, išskyrus jo meilę gerų darbų, nieko taip
jausmingai nemylėjo, kaip laukus; labai dažnai
galima buvo sutikti gerb. senjorą¹⁾ tarp pievų ir
slėnių, tarp miškų ir pakalnių. Vaikščiodavo sa-
vo ilgom kojom po kaimus, vargšų triobeles, lan-
kydavo ligonius.

Na ir vieną dieną mylimas vyskupas bevaikš-
tinėdamas, pastebėjo seną moteriškę, kuri ant
galvos turėjo tartum laikrodžio koptūrą, labiau
išgeltusią negu šv. Liudviko laikų pergamentas,
sulinkusio kūno kaip tilto skliaustai ir kuri strip-
sėjo pasiremščiūdama storos žolės kotu. Rodėsi,
kad kiekviename žingsny, po didžiulio kopūsto
našta, spaudžiančio jos pečius, ji suklupsianti.

Padėjusi ant kelmo kopūstą, ji krokšdama ir
svyruodama atsirėmė į riešutojį.

“Geradieną, stropioji moteriške, sako vysku-
pas; ištikrųjų tai perdidelė sunkenybė jūsų pe-
čiams.

— Tikrai, mielas senjore, atsako sena kaimie-
tė, kuri iš fioletinio sutono pažino vyskupą. Ži-
note jau nėsu jauna, turėsiu aštuoniasdešimt de-
vynis metus.

— Kaip toli nešate šitą kopūstą?

— Į šitą namelį, kurį jūs matote ant kalvos.
Tai ne čia!..

— Beabejo, geroji moteriške; reikia padaryti
dar daug žingsnių.

— Štai pagaliau ateina naktis, visi laukia ko-
pūsto, kad praskiesti bulviene, kurią valgysime
keturiolika šeimynos. O, reikia nešti. Senjore,
būkite taip malonus, padėkite man, ištiesdami
savo ranką, užsidėti ant pečių kopūstą.

— Motin, aš padarysiu dar geriau; duokite
man kopūstą ir imkite mano ranką. Aš jus pa-
lydėsiu net iki durų.”

Kaip tarė, taip ir padarė: geras vyskupas pa-
ėmęs kopūstą, o sena kaimietė laikydamosi sen-
joro alkūnės, leidosi į kelią.

Prie bakūzės durų, perduoda vyskupas mote-
riškei savo naštą ir kad ji būtų riebesnė, slidesnė,
įspaudžia jos rankon baltą pinigėlį.

Bet, pašėlimas! kai senelė baigė uždususi pa-
sakoti savo nuotikius, iš visų burnų išsiveržia
stebėjimosi balsas: atsitiko, kad kopūstas taip
aiškiai žalias, perėmė vyskupo sutono varšą.

Štai nuo kurio laiko yra jau fioletavų kopūstų.
Moselle, 24 liepos, '26.

J. M.—Labukas

RYTO BALSAI.

Antai sužibėjo padangė tamsi.

Tai teka saulelė rytuos:

Miškuose sučiulbo paukšteliai visi

Ir siunčia sav' maldą danguos.

Rasoti medeliai suglaudę lapus,

Tik klauso garsų stebuklingų,

Lyg meldžiasi dangui už bočių kapus,

Lyg prašo didvyrių galingų...

O kaip slėpininga toj miško maldoj,

Kaip sielai ramu, iškilminga...

Lyg džiaugsmo kibirkštis giliojoj raudoj

Krūtinėj į širdį įsminga...

Greikonys, 1926-III-9.

Pasiryžimu prieinama prie gyvenimo tikslo,
prie kurio visi žmonės varomi gyvenimo skausmų
ir vargų viliojami jo linksmybės šešėlių.

Vydūnas

Nėra nieko gražesnio, kaip prisiartinti prie
dievybės ir jos spindulių po žmonių giminę pa-
skeisti.

L. Beethovenas

Žmogus daugiausia mintija, svajoja, kuomet
jį nelaimė ištinka.

P. B.

¹⁾ Segneur—senjoras, reiškia ponas. Pradedant nuo
prelato aukštoji dvasiškija ir bajorija Francūzijoje vieni
tik nešioja šį titulą.

KUN. ANTANAS BRIŠKA

Švenč. M. Panos Nekalto Prasadėjimo parapijos klebonas, stambus
L. Vyčių spaustuvės rėmėjas, sumanus parapijos reikalų tvarkytojas.
Pabudavojo sesernamį, mokyklą su laikina bažnyčia ir jau baigia
kleboniją. Viskas yra cash. Stebėtina!

PAVASARIO ŽIEDAI.

Medeliai pumpurus išvystė,
Juos prausia rasos ir lietus.
Lakštingalų linksma draugystė
Išaudė giesmes po miškus.

Visa gamta iš miego kyla
Ir puošiasi gražiais žiedais
Širdis krūtinėje prabyla,
Mašinama naujais vaizdais.

Čia atsigaus krūtinė... žuve
Jausmai pavasario žieduos.
Nukrypo akys į tą sritį,
Į šalį kūdikio sapnų.

Saldžių svajonių ir sapnų.
Oi grįžk suvargus vaidentuve
Troškinta dūmuos ir purvuos,
Ten, kur pirmi takai praminti

Zilvitis

Pastabos ir Apžvalga

Artistas Stasys Pilka, gerai žinomas Amerikos lietuviams, ypatingai chicagiečiams, kuris paliko niekuomet neišdildomą savęs atminimą, prirengdamas slenon keletą veikalų, vienas iš visų, kurį ir po šiai dienai mini kiekvienas, kuris tik turėjo progos pamatyti veikalą: "Aušros Sūnūs."

Minėtas veikalas buvo vaidinamas Chicagoj per du atvėju. Abu kartu sutraukė didelę minią žiūrėtojų.

Artistas St. Pilka rašo, kad dar tebegyvenąs šioj šalyj, pasidaręs labai "busy." Kaipo artistas, menininkas dabar darbuojasi po Bostono ir apilinkės lietuvių kolonijas, rengia spektaklius, duoda visa tai, ką tikrai menininkas gali duoti. Laimingo pasisekimo ir išvermės.

Dainininkas Justas Kudirka, lankęs garsiausią pasaulij dainavimo mokyklą Italijoje, buvęs vienas iš pirmųjų artistų-dainininkų besikuriančios Lietuvos valstybės operos ir per nekurį laiką joje dainavęs.

Kiek laiko atgal atvyko Amerikon į Chicago, davęs keletą koncertų. Buvo nekuriam laikui apleidęs Chicago ir apsigyvenęs Penssylvanijos kalnuotoj valstijoje. Ši pavasarą sugrįžo į Chicago, davęs porą koncertų su p-le Kamilija Jozefskaite ir šiaip dainavęs lietuvių didesniuose parengimuose, apsistojo Brighton Park'o kolonijoje prie Nek. Prasiidėjimo P. Šv. parapijos, užimdamas vargoninko vietą ir atidarė balso lavinimo mokyklą ant Archer Ave. Patartina jaunimui mylinčiam daile, turinčiam balsą eiti pasimokinti prie rimto, suprantančio savo profesiją dainininko Justo Kudirkos.

Kun. K. Urbanavičius, praeitą žiemą baigęs mokslus garsiam Loyola Universitete, Chicago, Ill. Išlaikęs pasekmingai kvotimus, parašęs moksliską veikalą anglų kalboj, kurį gerb. autorius prisiuntė "Vyties" redakcijai.

Su kitu "Vyties" numerius pradėsime spausdinti gerb. kun. K. Urbanavičiaus veikalą.

Kun. K. Urbanavičius kilęs iš lietuvių bajorų šeimos, aukštesnius mokslus ėjęs Varšavoje, Lenkijos sostinėj. Iš pat savo kūdikystės dienų buvo mokinamas ir auklėjamas lenkų dvasioje, lietuvių kalbą išmoko atvykęs į Ameriką, kurią išmoko stebėtina greitai ir teisingai.

Girdint gerb. kun. kalbantį lietuvių kalba negali atsiklausyti jo gražiu, skambiu akcentu. Be to jo malonus, švelnus būdas kiekvieną prie savęs patraukia.

Ypatoje gerb. kun. K. Urbanavičiaus L. Vyčių organizacija turi talentuotą veikėją, teisingą patarėją ir mylimą draugą.

L. Vyčių nauja Centro Valdyba. Oficialių žinių dar negavome, tik remiantis atstovų pranešimu, patiekiamame naujos Centro Valdybos sudėty:

Pirm. K. J. Viesula; vice-pirm. I-as R. Juška; vice-pirm. II-as J. Bulevičia; rašt. Ad. Rubliauskaitė; išdininkas Povilas Simutis.

Kitų komisijų narių nesužinota. Paskelbsime kaip gausime protokolą.

Dvasios vadu kol kas lieka kun. J. Simonaitis iki Kunigų Vienybės Seimui. L. Vyčių Seimas numatė du kandidatus: kun. J. Simonaitį ir kun. A. Karužiškį, tai Kunigų Vienybė pritariant Vyčių Centro Valdybai paskirs Dvasios Vadą.

Stasys Pieža, literatas ir nuolatinis "Vyties" bendradarbis, sutinka įeiti į L. Vyčių organizacijos ir "Vyties" literatinės komisijos narius.

St. Pieža baigęs mokslą Loyola Universitete, kur gavo B.A. laipsnį, pastojo prie vieno iš žymesnių anglų laikraščio redakcijos. Minėtame laikraštyje dažnai pasirodo apie lietuvius straipsnių, kurie mūsų gabaus literato St. Piežos dėka ten pakliūva.

Į "Vytį" rašinėja gan ilgas laikas. Anglų spaudoje daug rašo apie lietuvių meną, tuomi daug pasidarbuoja, supažindindamas svetimtaučius su jiems mažai žinoma, neseniai pasiliuosavusia lietuvių tauta iš ilgos vergijos pančių.

Ypatoje St. Piežos "Vytis" laimėjo dar vieną jauną pajėgą, kuris nuolatai puošia "Vyties" skiltis savo miklia plunksna.

Tradicinis išvažiavimas. Lietuvos Vyčių Chicago Apskričio tradicinis išvažiavimas įvyks Liepos-July 4, 1927, Lyons, Ill. (sename Černausko darže).

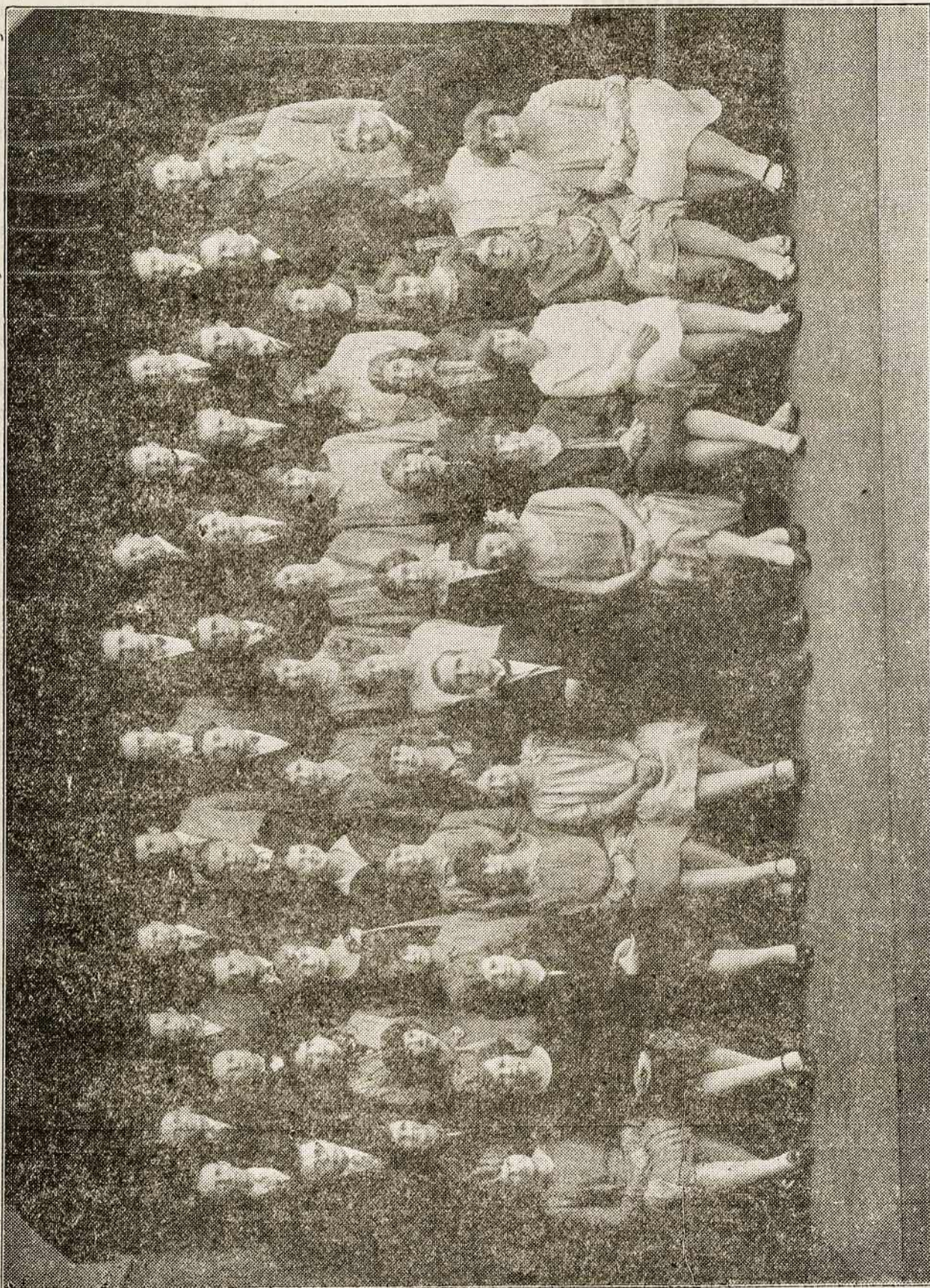
Kur jaunimas, ten ir linksmumas. Kadangi prie Vyčių priklauso geriausias žiedas mergaičių ir vaikinių, tai bus smagus ir piknikas. Vaziuojam visi, kas kuo turim!

Naujas laikraštis—"Lietuvių Žinios." Pasirodė pirmas numeris, keturių puslapių. Laikraštis sakosi esąs bepartyvis, tarnaus visiems lietuviams. Ištikrųjų bepartyvis, nes peržvelgus visą nedidelio formato 4 puslapių laikraštuką nesurasi pamatinės, pravestos minties, kur pasisakytu kuomi jis esąs.

Laikraščio, kuriam neapeitų mažiau ar daugiau, viena ar kita partija ar srovė sunku būtų ir besurasti.

"Lietuvių Žinios" gali pasivadinti save "be-partyvišku," nes ištikrųjų 4 puslapių popierį, ant kurio atspausdinta viena, kita vietos biznierių žinutė, keletas tų pačių biznierių pagarsinimų. Geriau tiktų "Lietuvių Žinias" pavadinti paprastu plakatu, o ne laikraščiu.

CLEVELAND, OHIO, LIETUVOS VYČIŲ 25-TOS KUOPOS CHORAS, KURIAM VADOVAUJA MUZIKAS VINCAS GREIČIUS. SAVO GYVAVIMO LAIKU DAUG PASIDARBAVĖS DAILĖS DIRVŲJE.

Aleksas Jocys

Laukuose

Vėjas švilpia pro ausis, lyg norėdama ką nors tai pranešti, bet nedrįsta. Gązdina ją tamsoje užsislėpę pelėdos, apuoko balsai. Aš klausau... baugu man čia... bet šalčio spaudžiamas, tamsos slopinamas, girių ūžėsio liūliuojamas, pasirenku patalą ant žemės. Pasidengiu ant žemės savo menką palitelį, kuris sergsti nuo lietaus. Susiriečiau, kelis poterėlius sušnabzdėjęs, ant to patalo ir pasirengęs užmigti.

Nejauku... šalta... tamsu... vaidenasi man akysė kas tokio baisaus, bet nuovargio slėgiamas, taip saldžiai užmigau. Miegu... ir štai ateina pas mane mano broliukas, Petrukas, kuris kur tai pasirengęs eiti ir sustoja. Prakalbėjo jis į mane linksmu tonu:

— Juozuk, štai aš jau pasirengęs eiti!

— Na, o kurgi eisi?!—paklausiau.

— Juozuk, brangusis mano, praeitą metų buvau, bet eisiu ir šiemet ten, kur visi eina melstis tą vakarą, prieš Kristui atsikeliant iš grabo. Laimingi buvo metai man šitie, bet tikiu, kad pagelbės man Dievas ir ateinančiuose. Nueisiu, pasimelsiu ir atsikeliant prašysiu Dievo, ko man svarbiausia bus reikalinga šiais ateinančiais metais.

— Na Petruk, ko gi prašysi?

— Aš prašysiu labiausia, kad Dievas mane neužmirštų varge, kad duotų gerą išmintį, neapleistų su doroje nupuolusiais žmonėmis, beto, kad išnyktų visi "brenčkės" ir "Anodijos" šmugelninkai, kurie Lietuvai prapultį gamina, kad visi raudonieji gaivalai išskęstų kailių rauguose ir dar ko... ir... Na, o tu Juozuk, eisi su manim?

— Ne broleli. Aš nepratęs per naktį taip snausti be jokių pasilinksminimų, aš geriau eisiu pas "Peškę" su savo gerais prieteliais, ot tenai bus viskas gera ir linksma, o ryte eisiu... eisiu... hm... kas ten juoduoja, šnabžda?

Tik štai staiga pribėga prie jo mažesnioji jo 12 m. sesutė Onytė, kuri buvo visą jų kalbą girdėjusi, apkabina ją ir pradeda verkdama prašyti:

— Juozuk, mes melsimės, lauksim kada Kristus atsikels iš grabo, parėję visi linksmi pusryčiausim, šnekučiuosimės, linkėsime vienas kitam ilgiausių ir laimingiausių švenčių, o tu ryte voliuosies pasigėręs tos baisybės-degtinės, nepasigailės nei vienas tavęs, nepasakys nei labą rytmetėlį laike tokių gražių švenčių, kurių visi taip laukia.

— Na Onyt, o kas ryt tokio bus per šventė?

— Ogi Velykos!.. Velykos!.. Tos linksmos Velykos!..

— Cha! cha! cha! a-a-a!.. Velykos, aš nei nežinojau, Jee- į Velykas tad ir aš eisiu kartu su jumis!

Tik štai staiga sugriaudė perkūnas, sužaibavo, pradėjo lyti ir aš nubudau iš miego. Žiūriu į vieną šalį, žiūriu į kitą, nei vieno brolelio, nei sesutės, su kuriais kalbėjau; pamąsčiau apie Velykas, o jau jos rytoj, ry... ryt dieną! Apsižvalgiau aplink, tuoj pat vietoj, kurioj apsistojęs, o daugiau nei gyvos dvasios aplink nematyti, tik kada, ne kada atsiliepia protarpiais griautinis.

Sušalęs aš... br... br... šalta. Kokį gi aš sapną sapnavau, labai nuostebu, ištiesų reikia skubėt, o ryt Velykos. Reikia užeit nors bažnytėlėn dar pasimelsti, sulaukti tas brangias Velykas su malda.

Skubu, hm... hm... ryt Velykos! Ei vyručiai, pievos dar tebēr'a plikos, o ryt Velykos!

A!—mat sapnavau, beveik Velykų neb gavau! Užlaukis, 1927-III-2 d.

Jurgis Šaltenis

ANKSTI RYTA

Skiriu p. G. K.

Blizgėjo ežero paviršius nuo tekančios saulės spindulių. Mudviejų laivelis skrido ramaus ežero bangomis, palikdamas užpakaly šviesų, skaidrų ruožą. Pailsęs nuo čiulbėjimo nakties giesmininkas užleido vietą vyturėliui, kursai prasimušęs į padangę ragino artoją pabusti ir skubėti į laukus ir pievas su dalgimi ant pečių. Kažkur aidėjo jau pirmoji piovėjų daina ir jos atskiri garsai "Valio, dalgele, valio!"

Vandeny kryžiovosi žuvis, pakraštyje krykštavo žąsys ir antys. Toliau matėsi ankstybais ežero žvėjys, kursai traukė tinklą su brangiausiuoju jam turtu — žuvimi. Čia pat nepertoli mūsų pliuškenosi vaikų būrelis, ant kranto gulėjo jų rūbai ir knygos. Jie ėjo, matyti, į mokyklą ir užsuko atsigavinti šaltame, tyrame ežero vandenyje.

Tylėjau, klausydamasis tų garsų ir gerėdamasis tėvynės gamta.

O, narsūs Lietuvos gynėjai, jūs didvyriai, bet jūs žinojote už ką galvas guldote...

Apie jūsų pasiaukavimą čiulbėjo margasparnių paukštelis, o senas galingas girios ažuolas sekė graudingą jūsų žuvimo pasaką.

Jūs žuvote, bet užtai piktojo priešo ranka nepalietė tėvynės šventenybių...

Blizgėjo ežero paviršius nuo tekančios saulės spindulių...

Ukmergė, 1927-V-4.

Linksma Naujiena

L. Vyčių XV Seimas nutarė ir nupirko senai žadėtą Generolui Žukauskui kardą. Tai vienas nutarimas išpildytas. Antras, tai nuvežė Lietuvos Pavasarininkam 1000 litų dovanų. Trečias, tai Naujos Anglijos Apskritis nupirko Meilės Taure, apie 20 colių aukščio, ir Centro Pirm. K. J. Viesulos žodžiais tariant: "Labai gražia." Tai pareiškimas "Pavasarininkams," "Vyčių" broliškos meilės.

Kas kaip nekalbėtų, ar nerašytų apie šią Vyčių ekskursiją, bet ji priduos gana didelės svarbos susiartinime Lietuvos ir Amerikos lietuvių jaunimo. Ši ekskursija, taip Lietuviams svarbi, kaip Lindbergh perskridimas per Atlantiką. Kaip vienas, taip ir antras įvykis pirmutiniai savo rūšies.

Gal neskaitlinga, gal netobuli, bet šimteriopai geriau, negu nieko. Tai istorinis Amerikos lietuvių gyvenime precedentas, turintis pionierių ekspedicijos vertę. Garbė Vyčiams!

Buvo rengiamos ekskursijos įvairių grupių ir laivų kompanijų agenturų, bet tai tik biznio pozicijos. Dabartinė Vyčių ekskursija turi moralę ir tautinei patrijotinei reikšmę. Jai vadovauja jau ne ateiviai lietuvių veikėjai, bet Amerikoj gimę jaunuoliai. Vyčių organizacijos pirm. K. J. Viesula, rašt. A. Rubliauskaitė ir dvasios vadas Kun. J. Simonaitis.

Ateiviai jau žino vertę Lietuvos laisvės ir nepriklausomybės. Dauguma iš jų, ant greitųjų, po atgavimo Lietuvai laisvės, buvo savo gimtinėj ir kvėpavo Lietuvos laisvės tyru oru.

Dabar lai Amerikos lietuvių jaunimas apžiūrės ir paviešės savo tėvelių gimtinėj. O parvažiavę įkvėps kitiems jaunuoliams lietuvišką dvasią ir tuomi dar keliom dienom prailgins lietuvių vystės dienas po Dėdės Samo skvernu, kuris visai nepyksta.

Gal kitais metais Vyčiai važiuos jau ne mažiuku laivu "Lituania", bet dideliu milžinu laivu "Leviathan."

Padarūza

—o—

AMERIKOS LIETUVIŲ ILIUSTRUOTOS ISTORIJOS REIKALU.

Laikraščiuose jau buvo paskelbta, kad Sesqui Centennial ir Amerikos Lietuvių Iliustruotos Istorijos Leidėjų Komitetas pradėjo knygos leidimo darbą. Kadangi panaši tiksliai ir gražiai išleista knyga, kaipo Amerikos Lietuvių atspindys ne vien bus naujas mūsų literatūroje kūrinys, bet turės ir tautinio pobūdžio reikšmės, nes atvaizduos mūsų tautos trečią dalį, taigi kad ji būtų tobulesnė labai geistina išgirsti tikslus visuomenės veikėjų kritikos žodis ir jų patarimai. Nors knygos tvarkymo darban patarėjų komisijon bus pakviesti žymiausi visuomenės veikėjai ir kas tik gali ir norės turės progos aktyviai dalyvauti knygos leidimo darbe, bet visuomet tiksliai kritika turi savo reikšmę.

Taigi šiuo noriu supažindinti visuomenę su pagrindiniais knygos dėsniais:

1. **Knygos tikslas.** Parodyti Kuo Yra Amerikos Lietuviai. Palyginus kas buvo lietuvių imigrantai Amerikon ir ant kiek jie pakilo laikotarpyje apie 50 metų susidarytų graži charakteristika jų ekonominio, visuomeninio, kultūrinio ir dvasinio gyvenimo pažangos kuri parodytų, kad Amerikos Lietuviai iš vienos pusės yra susipratę tautiečiai, mylinti savo pirmąją motinė- Lietuvą ir gabūs, sąmoningi Suvienytų Amerikos Valstijų naudingi piliečiai. Svetimtaučiai pamatyti, kad Amerikos Lietuviai nėra vien prasti žmonelės, juodi darbininkai—pastumdėliai, bet yra ir gabūs, kultūringi įvairių profesijų žmonės, turtingi biznieri, bankininkai ir t.t... Lietuvos Lietuviai įgis tiklesnį supratimą, kaip Amerikoje gyvena jų broliai, sesers, giminės, pažįstami ir t.t... Galutinai tokia knyga gali būti labai naudinga ir mūsų jaunuomenei, kuri aiškiai ir dokumentaliai matys savo tėvų ir pratėvių gražias savybes: išmintingumą, apskrumą, gudrumą ir ištvermę, kas daugeliui neturtingų ir bemokšlių padėjo prasiglyventi ir sutaupyti didelius turtus. Dabartinės gadynės užsikrūtusiai (ai-don't-kierizmo) "I don't care" dvasia jaunuomenei labai tikslu nušviesti neabejotinas ateities gerovės vedančias priemones ir jas kiekpti jų širdyse.

2. **Turiny.** Tinkamais tiksliai sutvarkytais vaizdeliais ir fotografijomis su aprašymais ir statistikos žiniomis nušviesti: a) Lietuviai imigrantai Amerikoje ir Kovos už būvį "Aukso" šalyje; b) tikišinio ir tautinio savaimingumo palaikymas: bažnyčios, mokyklos, vienuolynai, organizacijos, klubai, spauda; c) profesijos; d) biznieri ir biznio įstaigos: bankai, paskolos bendrovės, fabrikai, krautuvės ir t.t... e) darbininkų klasė; f) Amerikos Lietuviai Suvienytųjų Amerikos Valstijų ir Lietuvių Tautos atgimimo darbe.

Turint omenyje, kad Amerikos Lietuvių Rymo-Katalikų Federacija jau nutarusi yra rūpintis išleisti nuodugnę Amerikos Lietuvių Istoriją ir tą darbą jau pavedusi atatinckamam asmeniui; antra, kadangi panaši Amerikos Lietuvių Istorija yra grynai mokslisko pobūdžio kūrinys neatatinkantis aukščiaui minėtam tikslui—Kuo Yra Amerikos Lietuviai, taigi nors Sesqui Centennial Lietuvių Komitetas nutarė, kad leidžiamoji knyga vadintūsi: "Sesqui Centennial ir Amerikos Lietuvių Iliustruota Istorija, vienok knygos leidėjai griežtai laikysis užsibrėžto pleno ir nesigilindami nuodugnai Amerikos Lietuvių istorinėn praeitin, suvartos vien atvaizdus ir atatinckamus aprašymus, reikalingus nušviesti vien Kuo Yra Amerikos Lietuviai.

3. **Išvaizda,** forma ir t.t. Knyga bus panašaus dydžio kaip "Vilniaus Albomas" apie 300-400 puslapių, gražios popieros, gal net su paauksuotais kraštais ir dailių viršelių.—Pusė vaizdų, fotografijų ir pusė aprašymų ir statistikos žinių.

Taigi gal ji bus viena iš gražiausių ir įdomiausių dabartinių Amerikos Lietuvių literatūros kūrinių.

4. **Lėšos.** Knygos leidimui lėšos jau numatytos ir pilnai galima pasitikėti, kad šiame klausime bus daug mažiau kėblumų, negu pačiame knygos turinio sutvarkyme. Jau šiandien Komiteto žinioje yra virš pustrėčio tūkstančio dorelių ir visas klišės (apie 600) manoma gauti veltui. Knygos išleidimui galima skirti nemažiau \$7,000.00 ir klišės.

5. **Knygos kaina.** Manoma, kad knygos bus nebrangesnės kaip po du arba tris dorelius, kad lengvai būtų galima ją įsigyti. Apie du tūkstančiu (2,000) egzempliorių po vieną dorelį bus pasiūsta Lietuvon. Be to bus veltui išdalinta apie vieną tūkstantį egz. Amerikos Lietuvių Dienos iškilnių dalyviams, knygynams ir gal net žymiausiems politikieriams.

Pirmi išpužiai. Iš savo atsilankymo Pittsburgh'e, Detroit'e ir Chicagojė su jų apielinkėmis ir iš pasikalbėjimo su visuomenės veikėjais, Centralinių Draugijų Valdybų nariais ir stambesniais biznieriiais galiu drąsiai pareikšti, kad daugiau patyriau jų prielankumo, pritarimo

knygos reikalais ir turinio projektą, negu tikėtasi. Tam paliūdyti verta priminti, kad Gerbiamųjų Chicagiečių tarpe sukelta \$1,100.00 ir \$450.00 pasižadėjusių ir iš minėtų kolonijų virš 200 klišių.

Knygos pelnas. Jei susidarytų koks nors pelnas, tai kaip pirmiau jau buvo paskelbta apie tai spaudoje, jis bus skirtas: našlaičių šelpimui, švietimo reikalams, Vilniaus vadavimui ir k. pan... Kun. S. Draugelis.

Kas Jaunimo Veikiama

CLEVELAND, OHIO

Pagerbimo vakaras ir L. Vyčių 25 kp. susirinkimas.

Gegužės 7 d. š.m., Lietuvių svet., clevelandiečiai pagerbimui gerb. muziko Vinco Greičiaus ir gerb. solistės Stasės Greičienės, surengė gražų ir iškilmingą vakarą. Į pagerbimo vakarą, arba į jųjų tą gražiąją clevelandiečių paruoštą puotą buvo prisirinkę apie 150 ypatų. Žinoma, daugiausiai šiame vakare buvo susirinkę Clevelando Katalikų įžymesni veikėjai.

Pirmiausiai šnekučiuotosai ir linksmintasi žemutinėje svetainėje, bet kada šeiminkės pradėjo ruošti vakarienę, visi šio vakaro svečiai persikėlė į svetainę, kur galėjo linksmai pasižinti lietuviškų polkų ir kitokių šokių, nes gerb. J. Babrauskas su savo senu tėveliu gražiai grojo. Nors šis jaunikaitis čia gimęs ir augęs, bet jo širdis surišta su savo protėvių kalba, patriotizmu ir muzika. Garbė tau, jaunikaiti, kad tu nesisarmatini, kaip kiti čia augę vaikai, savo tėvelių lietuviškų papročių.

Jau apie 9:30 val. vak. išgirstame visus vadinant prie vakarienės. Visi svečiai susikabinę poromis eina žemyn užkandžiauti. Visiems susirinkus vadinamoje vietoje, kur buvo paruošti per visą svetainę du dideli stalai rožėmis papuošti, o jau tų visokių valgių, tai devynios galybės.

Vakaro programėlis. Šio vakaro pagerbimo nariams ir visiems svečiams beužkandžiaujant, p. J. Šeštokas perstatė vakaro arba programėlio vedėju p. A. Kalvaitį, kuris pareiškęs kelis žodžius ir palinkėjęs gerb. Greičiams gražiausius linkėjimus, vedė programą.

Pirmiausiai buvo pavadintas muzikas V. Greičius, kuris padėjo šio vakaro sumanytojams, rengėjams ir visiems svečiams, kad jie parodė tokį priėjimą. Antra iš eilės kalbėjo p-ia St. Greičienė, kuri irgi dėkojo visiems, o ypatingai šeiminkėms, p-iai P. Štaupienei ir p-iai Giciavičienei. Po šio vakaro garbės narių kalbėjo sekanti veikėjai: p.p. J. Šeštokas, J. Urbšaitis, F. Baranauskas, A. Banys, J. Venslovas, L. Vyčių 25 kp. pirm. adv. P. Česnulis ir J. V. Sadauskas. Šie visi linkėjo gražiausius linkėjimus muzikams Greičiams, ir dėkojo už jų nuveiktus didelius darbus Clevelande muzikos ir dainos srityj. P-as V. Greičius buvo pirmas Clevelando lietuvių muzikas, per kurio su kitų pagalba tapo suorganizuoti net keli korai. Šį muziką galime pavadinti pirmu Clevelando lietuvių muzikos ir dainos tėvu, nes jis to vertas.

Muzikam Greičiam buvo suteiktos dvi gražios dovanos arti \$100 vertės.

Vienas šio vakaro dalyvis kalbėdamas nekalbėjo apie tuos asmenis, kuriems buvo surengta ši iškilminga puota, bet apie save, kad jis garsiausias, kad jis geriausias ir tam panašiai. Tas, iš šalies klausant, labai negražiai atrodė—prie kiekvieno žodžio "aš" ir "aš." Reikėtų vengti "aš," tegul apie tave kiti sako, bet ne tu pats.

O taip viskas buvo gražiai ir tvarkingai surengta, ko man niekur dar neteko matyti.

Čia didžiausia garbė priklauso p-ei Paulina Štaupienei, šio vakaro sumanytojai ir daugiausiai pasidarbavusiai, Vytautui Štaupui ir Giciavičienei, ir visiems šio vakaro dalyviams!

Muzikai Greičiai buvo prigauti ir atvežti į svetainę; jie tą vakarą rengėsi važiuoti pasiklaustyti Metropol Operos, kuri tą vakarą buvo Public Auditorium, Cleveland, O.

Lai gyvuoja muzikai Greičiai!!

Dalyvis.

* * *

Gegužės 9 d. š.m. L. Vyčių 25-ta kuopa laikė savo mėnesinį susirinkimą Lietuvių svetainėje. Į susirinkimą buvo atsilankę ir gerb. mūsų parapijos vikarai: kun. Smilgis ir kun. Gelumbis. Šiedu dvasiški vadai labai pamy-lėjo L. Vyčių 25 kp. ir visą Vyčių organizaciją. 25-tos kuopos nariai labai pageidauja gerb. mūsų dvasiškų vadų kiekviename kuopos susirinkime.

Iš raportų ir nutarimų nieko svarbaus. Nutarta turėti šeimynišką išvažiavimą. Išrinktos šeimyninkės del išvažiavimo paruošti valgius.

Išklausyta raportas kaslink organizavimo naujo apskrities, kuris bus užvardintas Ohio's ir Vakarinės dalies Pennsylvania valstijos. Tame pasitarime dalyvavo šie nariai: M. Ardzis, J. Bleizgys, J. Sadauskas ir A. Buknys. Šie atstovai pranešė, kad tas apskritis turės susirinkimą gegužės 30 d. š.m., Youngstown, Ohio. Šie nariai tapo išrinkti tame susirinkime dalyvauti: J. Venslovas, L. Vyčių 25 kp. pirm.; J. Usalis, P. Usalis, J. V. Sadauskas, J. Kvedaras, p-lė Simonaitė ir dar vienas narys buvo išrinktas, bet neteko sužinoti koks; berods, J. Šeštokas.

Nutarta rudenį surengti porą gerų vakarų, su dideliais programais. Šis darbas pavesta teatrališkai komisijai. Deja, teko nugirsti, kad gerb. V. Greičius mano statyti ant rudens operetę, berods, "Užburtas Kunigaikštis." Muziką V. Greičių visa L. Vyčių 25 kp. pagerbė atsistojimu už jojo pasišventimą del Vyčių naudos. Jis šiame susirinkime prirašė net tris naujas ir jaunas nares. Garbė tau, muzike!

Apsivedė. Nepersenai apsivedė mūsų kuopos įžymi scenos vaidila ir taip didelė veikėja—p-lė Ona Kupravičiūtė: tik gaila, kad su chicagiečiais. Taigi, Chicagos Vyčiųams vertėtų ji ir ten pritraukti prie Vyčių, o tada pamatys jos gabumus. Ji išvyko su savo sužiedotiniu į Chicago. L. Vyčių 25 kp. linki geriausios laimės ir gražiausio sugyvenimo p-lei O. Kupravičiūtei. Sargas.

L. VYČIŲ OHIO IR VAK. PENNA. APSKRITYS.

Pirmas suvažiavimas Lietuvos Vyčių Ohio ir Vak. Penna. Apskričio buvo laikomas Youngstown, Ohio, gegužės 30, 1927, Švento Pranciškaus parapijos svetainėje. Deleгатų pribuvo 25: iš Cleveland'o—10; iš Youngstowno—7; iš Braddock, Pa.—4; iš Homestead, Pa.—4.

Išrinkta sekanti valdyba: Pirm.—J. Sadauskas, iš Cleveland, O.; Rašt.—Stefania Zelenauskiūtė, iš Braddock, Pa.; Mandatų komisija—Viktorija Simonaičiūtė, iš Cleveland, O., ir Stella Pališkaitė, iš Youngstown, O. Apsilankė susirinkiman P. Maliolis, Pirm. S. L. R. K. A. ir labai gražiai kalbėjo apie tautą ir mūsų obalsį: "Dievas ir Tėvynė." Suteikta jam patariamasis balsas.

Sekantieji delegatai kalbėjo ir išreiškė Vyčiųams gražius linkėjimus: Jur. Venslovas, iš Cleveland; Vin. Pajaujis, iš Youngstown; Alb. Onaitis, iš Homestead, ir Vl. Zalenauskas, iš Braddock.

Nutarta nusiųsti pasveikinimas Centro Dvasios Vadui ir vietiniam vyskupui. Gerb. kun. Karužiškis ir Vin. Pajaujis, abu iš Youngstown, išrinkti del šito darbo.

Tuojaus įnešimai buvo duoti apie apskričio veikimą. Nutarta laikyti šeimynišką išvažiavimą Rugsjūčio mėnesyje. Daugiau apie išvažiavimą bus pagarsinta "Vytyje."

Apie finansus apskričio buvo nutarta, kad kiekviena kuopa pasidarbuetų del užlaikymo apskrities.

Valdyba turės išrinkti vietą del antro suvažiavimo. Suvažiavimai bus laikomi du kartu į metus.

Sekanti atstovai buvo išrinkti į L. Vyčių XV Seimą: gerb. kun. Karužiškis, iš Youngstown ir J. Šeštokas, iš Cleveland, Ohio.

Išrinktus atstovus buvo eilė įnešimų Seimui.

Apskričio valdyba išrinkta sekančiai: Dvasios Vadas—kun. Karužiškis; Pirm.—J. Sadauskas; Vice-Pirm.—Alb. Onaitis; Rašt.—Stefania Zalenauskiūtė; Fin. Rašt.—Vin. Pajaujįs; Iėdininkas—Vl. Zalenauskas; Fin. Glob.: J. Kvederas; Koresp.—Vin. Pajaujįs.

Visame suvažiavime buvo labai gražus ūpas. Youngstown'o Vyčiai labai gražiai visus priėmė ir parodė begalinį svetingumą ir geraširdiškumą.

Gražiai automobiliais apvežė po visą Youngstown'ą, parodydami gražias miesto vietas. Suvažiavimą užbaigus, Youngstown'o Vyčių Pirmininkas, Vin. Pajaujįs, pakvietė visus prie gražiai surengtų stalų, kur visus delegatus iškilmingai vaišino. Vakare buvo surengtas labai gražus muzikos programos, bet ne visi delegatai galėjo apsilykyti.

Gražūs įspūdžiai šio pirmo Ohio ir Vak. Penna. Valstijų Vyčių Apskričio suvažiavimo pasiliks atmintyje visų delegatų ilgus metus. Įvykinimas gražių sumanymų sustiprins dvasią visų kuopų, dalyvavusių šiame suvažiavime ir pritrauks daugiau jaunimo prie mūsų brangios Vyčių Organizacijos.

V. Z.

WEST PULLMAN.

Liet. Vyčių 35-ta kuopa laikė mėnesinį susirinkimą birželio 2, 1927, parapijos svetainėje. Kaip ir paprastai, skaitlingas būrys atsilankė ir stėjo prie darbo.

Kaz. Ališauskas išdavė raportą nuo buvusių šokių, kurie įvyko gegužės 14, 1927. Girdėti, kad šokiai pavyko pasekmingai. Ypatingai visi esame dėkingi roselandiečiams, kurie taip skaitlingai atsilankė į mūsų šokius.

Aukso dovaną, kurią kuopa paskyrė išpardavusiam daugiausia tikiety, buvo paskirta Kaz. Ališauskui. Nėgana, kad Kaz. Ališauskas sunkiai darbavosi idant šokiai būtų pasekmingi, bet dar ir paaukojo dovaną kuopai. Kaip matome jis mums daug tokių pavyzdžių parodė.

Apsvarstę senuosius reikalus, rengėsi prie naujų.

Susirinkimas tapo uždarytas per pirm. S. Kiupeiliūtę.

L-13.

NEW HAVEN, CONN.

Šv. Kazimiero parapija nupirko nuosavybę nuo protestonų, tai yra bažnyčia, klebonija, svetainę ir Vyčiams namą. Visi namai yra mūro, ir gražioje vietoje. Žinoma, bažnyčia reikės pertaisyti ir atnaujinti, bet tą padaryti bus lengva su pagelba geraširdžių parapijonų.

Kadangi ta nuosavybė buvo perkama ir del Vyčių naudos, idant turėjus savo klubą, tai Vyčiai gražiai atjausdami reikalą, aukavo parapijos naudai sekančiai:

Pr. Medelis, \$50.00; M. Medelis, \$25.00; J. Medelis, \$25.00; P. Medelis, \$25.00; I. Medelis, \$25.00; A. Medeliūtė, \$25.00; J. Baranauskas, \$25.00.

Rudenyj nutarta rengti "Carnival" per pusę su parapija, del parapijos naudos. Fine idea, boys!

Klubas. Kadangi klubą reikia pertaisyti ir atnaujinti, taigi mūsų gabūs Vyčiai tą darbą patys atliks, nes jų tarpe randasi gerų amatninkų. Svarbiausia priežastis to jų darbo apsiėmimo, kad per 6 mėnesius gaus rendą "free."

Apskričio draugiškas išvažiavimas įvyko liepos 17 d. ant Double Beach.

Sportas. Patėmijau, kad ši pavasarį mergaitės perka "tennis rackets" ir mokinasi žaisti. Good spirit!

Pumpurėlis.

NORWOOD, MASS.

Nedėlio, gegužės 15, 1927, gerb. kunigas V. K. Taškūnas palaikė Šventas Mišias del Lietuvos Vyčių 27-tos kuopos. Visi Vyčiai atsilankė ir sykiu priėmė Švenčiausią Komuniją. Merginos buvo pasipuošusios baltomis rožėmis, o vaikinai raudonomis.

Vakare perstatyta "Šurum Burum" vakarą. Komisija, kurioj buvo E. Jasioniūtė, V. Adomaičiūtė, O. Viesuliūtė, gerai darbavosi ir vakaras buvo labai pasekmingas.

Programas buvo:

"Šurum Burum" daina, kurią išpildė keturi garsiausi Norwood'o dainininkai: P. Alexandra, J. Viesula, K. Navickas, K. J. Viesula.

Dialogos "Girtuoklis su Blaivininku": E. Jasioniūtė ir O. Viesuliūtė.

"O Nebelis Daugiau, Daugiau," K. J. Viesulos kompozicija; padainavo gabus dainininkas Vincukas Kudirka.

Lietuviški šokiai: Suktinis, Noriu Miego, Klumpakojis, Quadrilius. Pašoko 8 mergaitės; ant piano skambino V. Adomaičiūtė, ant smuikos J. Viesula.

Deklamacijas pakalbėjo Norwood'o garsiausia deklamatorka G. Vasilioniūtė.

"Cabaret Scene," lošia 7 mergaitės. E. Čiubetaitė juokingai atlošė "vaiteriaus" rolę ir M. Stoniūtė gambiai atlošė "Kiki" rolę.

"Cabaret Scene" buvo: "Charleston" šokis, J. Krauneliūtė; "Bim" šokis, O. Kadariūtė, G. Pakarkliūtė; "Black Bottom," G. Pakarkliūtė.

Prakalbėlė, V. Adomaičiūtė: "Ar Vyrams Valia Gerti?" Atsakymas—"Valia Gerti Vandenio."

Prof. Pačikarnofsky, V. Baliutis, pagriežia ant smuikos labai sunkią operą, "Noriu Miego."

Daina, duetas, "O Juozyti"—V. Adomaičiūtė ir E. Jasioniūtė.

Užbaigimas "Cabaret Scene"—"Show Me the Way To Go Home."

Juokingai padainavo "Dainų Mišinys" iš So. Bostono, V. Medonis.

Teatrėlis, "Prof. Darnesurugis." Prof.—K. J. Viesula. Tarnas—K. Navickas. Sekretorius—P. Alexandra.

Dialogas "Dvi Sesutės"—S. Navickaitė, M. Stoniūtė.

Teatras: "Operacija Nepasisekė." Dr. Plumplumkevičius—K. J. Viesula. Tarnas—K. Navickas. Nurse—O. Viesuliūtė. Jurka Agurka—P. Kudirka. Juozas Nuvažuotas—J. Viesula. Mare Gas—S. Navickiūtė. Elžbieta Šmetoniūtė—O. Kudirkiūtė. Cipras Arbutas—K. Navickas. Isaac Levinsky—P. Alexandra.

Gražiai padeklamavo ir padainavo G. Vasilioniūtė, apredyta Lietuvos spalvose.

Vakaro surengime daug pasidarbavo P. Alexandra ir K. J. Viesula.

Norwood'o "Mauša ir Švaika."

HARRISON IR KEARNY, N. J.

Birželio 6 d. atsibuvo L. Vyčių 90-tos kuopos pusmėtinis susirinkimas, kurį atidarė ir tvarkiai vedė pirm. P. Vėliviš. Prie kuopos prisirašė nauji nariai: M. Augustinaitė, V. Karčauskas, A. Barčauskas, M. Budrevičiūtė, A. Štankiūtė, M. Mekalčiūtė, P. Plikaitis, V. Skerpštūnas, J. Šmegalskis, M. Bedarbiūtė, A. Bedarbiūtė, M. Vasiliauskiūtė, M. Dapkeniūtė. Tas gražus jaunimo būrelis, kuris stėjo darbuotis po L. Vyčių vėliava, parodo 90-tos kuopos darbštumą.

Nutarė dalyvauti būsiančiame L. Vyčių N. Y. ir N. J. Apskr. piknike birželio 25 d. Nutarta dalyvauti Patersono L. Vyčių piknike birželio 19 d.

Nutarta rengti kaukių balių (maskaradą) spalį 15 d. Hautmano svetainėje. Kitos kuopos prašomos nieko nerengti minėtoji dienoj ir visi kviečiami atvažiuoti į rengiamąjį balių.

Komisija rengimo 10 metų paminėjimui kuopos gyvavimo išdavė raportą, kad visas darbas eina tvarkiai ir pasekmingai.

Sporto komisija: A. Baranauskas, J. Kuprusevičius ir K. Mekalčius išdavė raportus, kad sporto sekcija gerai gyvuoja, labai apgailėstavo mūsų sportininkai ir didžiulis choras, kuris trumpu laiku išaugo į milžiną, kuriam vadovauja varg. p. Odelis, kad negalėjo pasirodyti laike L. Vyčių Jubilėjinio Seimo Elizabeth, N. J.

Tik tuomi esame patenkinti, kad laike Seimo teko susipažinti su chicagiečiais: P. Simučiu, p-le A. Rubliauskaite, K. Viesula ir kitais Vyčių darbuotojais.

Birželio 21 d. tuoj po sumos šaukiamas nepaprastas L. Vyčių 90-tos kuopos susirinkimas. Malonėkite visi atsilankyti ir užsimokėti mėnesines duokles.

Kuopos mėnesiniai susirinkimai atsibūna pirmą sekmadienį kiekvieno mėnesio.

Kuopos koresp. J. St.

HARTFORD, CONN.

Vyčių džiaugsmai.

Nesenai turėjome šaunų pavyzdinčiai suruoštą bankietą pagerbimui vietinių vyčių komandos sportininkų už laimėjimą Connecticut Vyčių Apskr. Kriapšiasvydžio Lygos rungtynėse čempionato. Mat apskričio suvažiavime buvo padarytas nutarimas, kad laimėtojų mieste čempionams būtų rengiamas bankietas. Ir toji garbė teko musiškiams. Mūsų Vyčių gerai išsilavinusi sporto komanda nepralaimėjo nei vieno žaidimo lygoj. Supliekdavo lengvai smarkius Waterburio ir New Haven'o Vyčių žaidėjus kiekvieną sykį. Laimėtojai nuo Vyčių Apskr. gavo gražią didelio formato sidabrinę taurę, kurią p. J. Kairys, Apskr. Pirmininkas, ir įteikė bankiete kapitonui Mašiotui. Cereemonijos įteikiant taurę buvo labai įdomios, ypač kuomet visų svečių akyvaizdoje pripylė taurę saldaus bei gardaus lietuviško midaus ir paeiliui čempionato laimėtojai iš jos užsivertę skaniai gerė. Net man, gal ir kitiems, seilės per barzdą varvėjo, bet negavau nei paragauti.

Na broliai sportininkai, nepavydžiu Jums to, tik linkėtina, kad ir kitus metus garbingai gertume į sveikatą ir savo meilužių džiaugsmui, kurios visuomet buvo ir yra Jums ištikimos ir inspiruodavo jus savo kilniąja dvasia.

Puotoj dalyvavo didelis Vyčių būrys iš New Haven ir Waterbury. (Gaila, kad New Britain, Bridgeport ir Ansonia snaudžia).

Koks gražumas ir puošnumas bei mandagus elgimasis buvo to jaunimo! Tiesiog negalima buvo juomi atsigėrėti.

Taipgi buvo kalbų, dainų-dainelių ir kitokių prašmatnybių. Įdomu čia pastebėti, kad panelės Gumbus pirmas pasirodymas scenoje savo dainavimu atkreipė visų klausytojų domes. Turi talentingus balsus medžiagos. Galima susilaukti geros alto dainininkės, jei tik neduos tam talentui žūti. Jau ir dabar lengvas, skambus ir imponuojantis jos balselis patraukė klausytojų sielas. Lauksime daugiau pasirodant.

P-lė Žemaitaitė ir Vyčių kvartetas, susidedas iš Jakaičio, Labeckio, Gumbo ir Giraičio, labai gražiai padainavo.

Kalbėjo gerb. klebonas J. Ambotas, p. J. Mončiūnas, kun. J. Bakšys, p-lė A. Žiburytė iš Waterburio, p. Stankus, p-lė Jokubaitė iš New Haven, p. A. Mašiotas (sportininko kapitono tėvelis) ir kiti. Visi kalbėtojai džiaugsmingai sveikino čempionus, derindami amerikozimą, tautybę ir sportą vienan lietuviybės dvasios kūnais—atmink, kad esi lietuvis ir didžiukis tuomi. Bankietas pilnoj to žodžio prasmėj be jokio perdėjimo bei pasigyrimo, buvo gražus ir pasekmingas. Jauste buvo jaučiama dvyuose draugiškosios dvasios srovėlė. Tat Valio Jums, brangusis jaunime, mūsų tautos žiede! Junkite savo sielas vienybėn, susiartindami dar arčiau ir tampriau tautinės meilės ryšiais.

Bankieto vedėju buvo p. Petras Jesmantas. Tai sumanus ir vikrus Vyčių ir kitų organizacijų darbuotojas. Salovartė.

SO. BOSTON, MASS.

Gegužio 19 d., š.m. L. Vyčių 17-tos kuopos įvyko susirinkimas parapijos salėje, ant 7-tos gatvės. Susirinkimą atidarė Pirm. Al. Ivaška su malda; Rašt. M. Lukošiuotė perskaitė pereito susirinkimo nutarimus ir tapo vienbalsiai priimtas. Toliau sekė raportai įvairių komisių; pirmiausia V. T. Savickas išdavė raportą iš mėgėjų

vakaro, kuris atsibuvo gegužio 8 d.; jisai sakė: "Nors tą vakarą buvo labai gražus oras, bet visgi gana gražus būrelis žmonių atėjo ir pelno kuopai pasiliko apie \$30.00. Vakaro surengime daugiausia pasidarbavo p-lės Ona Alesiavičiūtė ir Ona Čiapiūtė. Visi nariai išreiškė padėką delnų plojimui. Toliau šokių raportą išdavė V. Tamuliūnas; pelno liko apie \$30.00.

Toliau sekė raportai iš Apskričio suvažiavimo. Pilniausia raportą išdavė Ona Alesiavičiūtė; ką ji apleido, tai kiti papildė, nes buvo apie 30 delegatų.

Toliau tapo išrinkta į L. Vyčių 15-tą Seimą šios ypatos: Bronė Kavoliūtė, V. Tamuliūnas.

Toliau nutarta rengti margumynų privatiškas vakaras, kuriame tik nariai galės dalyvauti. Bus pasipuošę įvairiais aprėdalais; manau bus linksmas vakaras.

Susirinkimas buvo gana skaitlingas ir tvarkus; visi nariai bei narės svarstė savo reikalus gyvai ir šaltai.

Po susirinkimo gražiai pažaidę įvairius žaislus ir skirstėsi visi linksmi į namus.

Kuku.

K OF L COUNCIL 24.

Now, girls, what do you think of this? You girls always said we boys couldn't do anything. Just to show you, aren't we better than you girls; didn't we make much more, huh?

Well, anyway, our Bunco was a great success. Yes, it was the first one the boys ever ran (Now we could put our noses up in the air, like you girls). To tell you the truth, I think we ought to let you girls run one now, to see if you'll do just as much as we did without advertising in the papers. Besides, all this in such a short time.

Who was on the committee? Well, Joseph Kalasinskas, the baseball manager, he passed out the tickets and collected the prizes. But weren't the prizes dandy, huh?

Then Peter Stogis, who did all the talking and calling the numbers; also ringing the big bell. Our girls just think he was marvellous. Wasn't he, girls?

Our Mike Stankelis, who was on the committee, also did a lot of work too, didn't he? Then they pick a couple of what you call "punchers." Well, anyway; they were good for awhile, weren't they?

Yes, certainly our girls helped us sell tickets; some even brought some prizes, didn't you? Well, everybody, how did you like the Bunco Party? Good!

Now let's see, its' too hot for dances, but how about picnics? Sure; we come out in the open spaces, don't we, huh!

Pretty soon the girls and the boys together will run something, no? Alright, pretty soon we will find out and then whoopee, hurrah!

Red Cherry.

BASHFUL MOMENTS

K of L Council 35

When Minnie Jurgaitis had her first lesson in "tennis," one word she especially recalled was "love." When the ball happened to get across to Steve Krasan's court, what was it you said that made him turn pink behind his ears? Now, Nellie, is that your responsibility; was she taught to say "love" in place of "Thank You?" Yes, that's just what Mary Konstant (shorty) and her sister Helen overheard her say.

Steve Love?

Of course Steve returned the ball willingly.

When the handsome sheik stepped on your foot Helen and he tried to apologize, did he not? What ever made you say "Your Welcome," I think that's silly; everyone I hear, answers "surely." Well, you see, she was so excited and simply forgot herself.

L-13.

"DID YOU NOTICE?"

The improvement we find at the K of L Council 35 meetings since Sophie Kiupelis is President?

"Boys—take off your caps, avoid smoking, kindly stand for our prayer. Frankie, must I repeat that more than once?"

St. Konstant (vice-pres.), seeing S. Kiupelis throwing out her voice ever so often, thought of an idea, and brought a hand made cute little red hammer, which she taps to attract everyone's attention.

Good work Stanley; going to be a sculptor? We find that this is the first year Council 35 organized so great an amount of members. A few fellow-students from the "Quigley Preparatory Seminary," Mechanical schools, Technical schools and Public High schools. Girls from St. Louis Academy, etc.

While all the rest are already educated. Where are you workin'? Oh! down the loop.

* * *

Is it true that all the K of L advertisements and posters are made free hand? Why, didn't you know that? Finn Savičius, our treasurer, has been doing this ever since he joined our crowd? Not only that, but all the decorations; and did you see the pretty drapes we had on the windows at the K of L Dance? He did it. Gee, but you're lucky Anna Ališauskas; you're going to be mighty lucky starting your housekeeping. Nell is having a terrible time trying to get fringes to match her colored drapes.

Help wanted, please!

* * *

Kazy Ališauskas—gee but you're kind-hearted. Why, if I was offered \$2.50 gold-piece, what wouldn't I get? Say—I'd get me a new "panama lid." Hey—a white sailor outfit for the District Outing, 4th of July. Sure, for \$2.50 down 12th and Maxwell Street. (Rummage sale, eh!) Well, I can always find shelter when it rains.

So long, kid.

L-13.

WELCOME FOR LITHUANIANS

Mayor Greets National Jubilee Convention—Elect Officers

The Knights of Lithuania 15th National Jubilee Convention was officially opened at 11:00 o'clock June 7th, when delegates from thirteen cities assembled at the parish hall, Ripley place, Elizabeth, to receive the key to the city which was tendered them by the city's chief executive, John Kenah, who, with Councilman William Crowley, was the guest of honor.

In his address of welcome, the Mayor who was introduced by the President of the National Council of the Knights of Lithuania, Casimir Viesula, Norwood, Mass., gave the delegates the freedom of the city, and said he hoped that they would enjoy their stay in Elizabeth.

"We are proud of Lithuanians in this city, and we know that this step taken by them will further enhance their progress," the Mayor further stated.

He further expressed hope that the delegates would legislate to their benefit.

His speech was terminated among rounds of applause.

Keep Ideals Plea

Councilman Crowley expressed his good wishes for the convention's success.

Rev. Joseph Simonaitis, national spiritual director of the organization, thanked both speakers generally, extolling the virtues of the officials and expressing the belief that they would not be forgotten in time of need. The president also rendered his thanks to the officials.

The day's events started with a solemn high mass at 9:00 a.m., which was officiated by Rev. Joseph Simonaitis, assisted by Rev. Pius Juraitis, Elizabeth; Rev. Leo Waicikowski, Bayonne, and Rev. Mikas Karužiškis, Youngstown, Ohio. A forceful sermon, in which the delegates

were admonished not to forget the ideals for which the organization was founded, and to work in unity, was delivered.

The business of the convention included addresses of welcome by President Viesula, Rev. Joseph Simonaitis, Dr. John M. Novickas, Marion Hills College, Hinsdale, Ill., Ignacius Sakalas, editor of "Draugas," Chicago, Rev. Pius Juraitis, Elizabeth, Constantine Jurgėla, president of the N. Y.-N. J. District of the Knights of Lithuania, Rev. Karužiškis, Youngstown, Ohio, and Rev. Leo Waicikowski, Bayonne.

The following convention officers were elected: President, Ignacius Sakalas, Chicago; vice-president, Anthony Visminas, Brooklyn; second vice-president, J. Bulevičius, Homestead, Pa.; Mary Labeckis, Hartford, and Mariane Van Savage, Elizabeth, secretaries.

Resolution committee: Dr. John M. Novickas, Constantine Jurgėla, V. Simutis, and M. Kamėža.

Auditors: Rev. Mikas Karužiškis, A. Jonaitis, W. Rosenberg. Sergeants-at-arms: William Kenser and John Bray.

Zineleš

New York City. Autographo laiškas su parašu Button Gwinnett ir su kitų keturių parašais Neprigulmybės Deklaracijoj buvo parduotas už \$51,000. Gwinnett'o autographos yra brangiau įkainuojamos negu kiti tokios pat rūšies dokumentai todėl, kad jis neužilgo po to sutiko mirtį dr???

Minėtas laiškas buvo atrastas vienoj kelnorėj Mama-ronck, Long Island.

* * *

Birželio 23 d., Chicago, Ill., Lindblom High School užbaigė p-lė Juzytė Navickaitė, mūsų garsiosios Zosytės sesutė. P-lė Juzytė yra prie to gerai prasilavinusi, gabi pianistė, fizinėj kultūroj, kad mokykloj net pavaduodavo mokytojas.

* * *

Gegužės 29 d. Jeronimas ir Ona Jesulaičiai susilaukė sūnelį. P-ia Jesulaitienė yra Vyčių spaustuvės vedėjo pavaduotojos Zosytės Navickaitės sesutė.

* * *

Lietuvių Darbininkų Sąjungos Seimas, kuris turėjo įvykti sykiu su Federacijos Seimu Brooklyn, N. Y., birželio mėn., tapo atidėtas ant rudens.

* * *

Amerikos lakūnas Lindbergh, perskridęs Atlantiko okeaną ir nusileidęs Paryžiu, nustebino radęs gausybę žmonių. Ir buvo priimtas su tokia entuziastiškai politine pompa, kad dabar privertė amerikiečius daryti tą patį. Jau kalbama apie dovanojimą Francijai pasaulino karo skolų. Tai mat kaip žmonės moka išnaudoti momentus, ir jiems eina ant gero. O kada mes lietuviai nustosim peštis savo tarpe ir pradėsime sekti kitus, pakreipdami precedentus lietuvių tautos gerovės linkon? Laikas ir rimtas laikas, mesti ežio politiką.

* * *

Iš Bridgeporto Vytis Pr. Čizauskas, 16 kuopos narys, sunkiai apsirgo ir guli U. S. Veteran ligoninėj Dwight, Ill., ir gerai žinomas Vytis J. A. Mickeliūnas rūpinasi apie jį. Vertėtų susirūpinti visiems Vyčiams. Jis vertas užuojautos. Tai rimtas Vyčių darbuotojas. Lai gerasis Dievulis grąžina jam sveikatą.

* * *

Gavome "Aido" num. 4 už birželį, kuriame tarp švelniai patrijotinių straipsnelių, yra akademikių pavėikslų. Labai būtų malonu, kad nors dalelė baigusiu mokslą mergaičių, prisidėtų prie Amerikos lietuvių jaunimo judėjimo. Vyčiai su mielu noru priimtų į savo tarpą.

“Vyčio” bendradarbė “Stella Maris” Apolionė Stašaitė, su savo motina išvažiavo į Lietuvą su Vyčių ekskursija.

* * *

Anglai nutraukė diplomatinis ryšius su bolševikais. Sako, kad karo pavojaus nėra. Jie tik boikotuos vieni kitų prekybą.

* * *

Cicero pavyzdinga p.p. Antano ir Petronėlės Pocių šeimyną aplankė garnys, atnešė gražią dukrelę.

Džiaugiasi p.p. Pociai garnio dovana, kuri vienu nariu padidino jų jaukią šeimyną.

* * *

Svečiai iš Detroito. Vytis Stasys Stepulionis, Liet. Vyčių 102-ros kuopos įžymus darbuotojas, aplankė Chicago su savo jauna pačiute, žinoma darbuotoja rytinėse valstijose, buvusią p-le Šaulaitę-Stepulioniene.

Jauna porėlė, praleidę savo “honeymoon” (medaus mėnesį) Chicagoj, grįžta atgal į Detroit’ą.

Linkime abiem pasižymėjusiem darbuotojam ir toliau nenulstančiai dirbuotis.

* * *

Piknikas pavyko. Birželio 19 d., š.m., Bergmann’s darže buvo sudėtinis L. Vyčių 4 ir 36 kp. piknikas. Dienai pasitaikius gražiai, tai jaunimo privažiavo daug ir gana dailaus. P. Simučio orkestrai griežiant, jaunimas tik užia-sukinėjasi, kaip bitės avily.

Buvo ir žymesnių svečių. Jaunimą mylinti kunigai: gerb. kun. Pr. Vaitukaitis ir gerb. kun. H. Vaičiūnas. Iš svietiškių, buvęs “Vyties” red. Pr. Zdankus, dabartinis red. K. Jonaitis, biznieriūs J. Vilkišius, stud. J. A. Paukštys. Pikniko superis, A. Petrulis, tik džiaugiasi. O jo adjutantų, vaikinių ir mergaičių, negali atsigerėti jų darbštumu.

Aštuoniuose vakare visi išsiskirstė.

Rep.

— 0 —

ATSIŠAUKIMAI

ATSIŠAUKIMAS Į VISUS LIETUVIUS TĖVYNAINIUS.

Brangūs viengenčiai—lietuviai ir sesutės lietuvės, visi žinome, kad a. a. daktaras Jonas Basanavičius ir a. a. arkivyskupas Jurgis Matulevičius buvo didvyriai mūsų tautos pilnoj prasmėj to žodžio. Visi žinome, kad jie—tie mūsų didvyriai, nepersenai, daug-maž vienu laiku persiskyrė su šiuo pasauliu—mirė. Ir visi tą gerai suprantame, kad juos, kaip kas išgali, reikia pagerbti—reikia atiduoti jiems paskutinę duoklę pagarbos. Bet ar visi mes juos jau pagerbėm? Regis, kad ne! Todelei: “Philadelphijos Lietuvių Krikščionių Draugijų Sąryšis” pasiryžo duoti galeybę kiekvienam lietuviui ir lietuvei pagerbti tuos didvyrius. Dalykas tame: Sąryšis negailėdamas savo išdo, užsakė kuoiškilingiausias gedulingas (“želabnas”) šventas mišias už “dūšias” a. a. daktaro Basanavičiaus ir a. a. arkivyskupo Matulevičiaus, 30-tą d. gegužio (May) (šių, 1927-jų metų) Švento Kazimiero lietuvių bažnyčioje, prie Wharton gatvės (tarpe 3-čios ir 4-tos gatvių). Jas atnašavo gerb. kun. Juozas Kaulakis, senioras čionykščių kunigų; jam gi, kaip diakonas ir subdiakonas, asistavo gerb. kun. Ignas Zimblys ir gerb. kun. Juozas Čepukaitis; o pamokslą tikėjimiškai-patriotingą pasakė ger. kunigas Simas Dragelis.

Toliau: kad ne tik vietiniai—Philadelphiečiai ir apilinkės lietuviai galėtų pagerbti tuos mūsų garsius didvyrius—Basanavičių ir Matulevičių, Sąryšis išleido pagerbimui jų atvirutes su jų atvaizdomis—paveikslais; atvaizdos jų yra skyrium; o taip, kaip d-ro Basanavičiaus atvaizda yra neperdidelė, tai kad užpildžius puslapį atvirutės, šale atvaizdos dar yra eilutės apie Basanavičių tokio turinio:

A. † A. DR. BASANA VIČIA

Nulenkite galvas prieš tąją atvaizdą,
Ji yra didvyrio lietuvių tautos,
Kurį mus’ tėvynei suteikė Apveizda,
Kurio garsus vardas nemirs niekadoss...
Nors mirė Jo kūnas ir guli žemelėj’,
Bet dvasia Jo visad gyvens su mumis...
Per amžius mus’ bočių karingų šalelėj’
Kovoje už laisvę vis akstins mums Jis!
Parpulkim ant kelių prieš tąjį didvyri,
Jei esame ainiiais Mindaugo vyčių;
Nes per Jį tėvynė-Lietuva nemirė...
Tai Jonas... (mus’ garbė!) Basanavičių.

Tos gi atvirutės buvo platinamos-pardavinėjamos laike iškilmių 30-tą dieną gegužio, prie Švento Kazimiero bažnyčios. Ir... ir yra prašomi, taip vietiniai, kaip ir kitų miestų veikėjai ir gerbiamos sesutės tėvynainės-veikėjos, kad jas, delei garbės jų, kurių atvaizdas jos atvaizduoja, imtų jas platinti visur tarpe lietuvių Amerikoj ir Kanadoj. Viena atvirutė kainuoja penkiuką (nikelį); bet kas delei platinimo paimtų nemažiau šimto, tai tas gaus po tris centus. Jos yra gaunamos pas gerb. St. Bairuną, 2502 E. Allegheny Ave., Philadelphia, Pa. Mažiau dolerio už atvirutes galima laiške siųsti ir “stampomis”—pašto ženkleliais. Tat visi lietuviai ir sesės lietuvės, kurie gerbiate tuos mūsų tautos garsius didvyrius—Basanavičių ir Matulevičių, ar bent nors vieną iš jų, įsigykite nors po atvirutę su jų paveikslais; tai nors gi tuomi atiduosite pagarbos duoklę Tiems, kuriuos ne tik vien mūsų tauta, bet ir kitataučiai ir... ir net priešai gerbia ir apoteozuoja Jus kaipo didvyrius!

Gale primename, kad visi tie, kurie ar šiokiu, ar tokiu būdu prigelbės Sąryšiui tinkamai pagerbti atmintį a. a. daktaro Basanavičiaus ir a. a. arkivyskupo Matulevičiaus apturės moralį atlyginimą už tai,—mat, Sąryšio Presos Komisija pranešimą-aprašymą tų iškilmių su vardais visų draugysčių ir pavienių veikėjų, taip vietinių kaip ir kitų miestų pasiųs ne tik visiems lietuviškiems laikraščiams Amerikoj, bet pasiųs ir į ukrainų laikraščius ir į Lietuvos ir net į Vilnijos laikraščius. Tat visi, be skirtumo pažvalgų, darban!

Presos Komisija.

— 0 —

BROLIAMS AMERIKIEČIAMS.

Eina jau antri metai, kaip Lietuvoje vėikia Sąjunga Vilniui Vaduoti. Savo uždavinį ji yra nustačiusi savo įstatuose ir paskelbusi 1925 m. birželio 15 d. atsišaukime “Į lietuvių tautą.”

“Sąjungos uždavinys—bendru gyvu darbu jungti visus lietuvius, stiprinti jų meilę Vilniaus kraštui ir pasiryžimą jį atgauti—remti Vilniaus krašto lietuvius, tautinį ir politinį jų veikimą,—ginti juos ir užtarti, skelbti visam pasauliui apie jų reikalus, skriaudas ir kančias, palaikyti visu kuo kiekvieną darbą, kuris artins Vilniaus atvadavimą, remti kiekvieną organizaciją, kuri šiuo ar tuo būdu padeda vilniečiams gintis nuo okupantų. Sąjunga nesiriša su kuria politikos partija ar vienos kurios pasaulėžiūros žmonėmis, bet eina į visą tautą, į visus lietuvius ar bus jie ar šiokios ar tokios, o kad ir jokios partijos, ir į visas organizacijas, šaukdama derinti stiprinti savo darbus žygius, kreipti juos Vilniaus linkui” (“Į lietuvių tautą”).

Taip nustačiusi savo uždavinį, Sąjunga vykina jį, stengdamasi nenukrypti nuo savo užbrėžto kelio. Tas kelias yra sunkus. Lietuvos visuomenė kaip ir kituose kraštuose susiskaldžiusi partijomis, kurios tarpusavy kovoja dėl savo idealų įgyvendinimo. Atsiranda pavojus, kad dėl tų kovų ir rietenų nušimnusi visuomenė gali nustoti vėnybės ir pasiryžimo jausmo, kuris tiek veria Vilnių vaduojant. Veikdama prieš tą liūdną apsireiškimą, Sąjunga

kur ir kada tik gali kreipiasi į partijas, organizacijas, į atskirus žmones, ragina juos nepinti Vilniaus reikalo į savo ginčus ir kovas, šaukia ir suveda organizacijų atstovus bendruose tuo reikalu pasikalbėjimuose ir pasitarimuose. Jei kurio sumanymo Sąjunga negali savo vardu iškelti arba vykinti, ji suragina tam kitas organizacijas, pati iš šalies jas visu kuo paremdama.

Svarbiausiu savo darbu šią valandą Sąjunga stato skyrių steigimą visoje Lietuvoje. Tie skyriai turėtų netik susiesti Vilniaus darbui labiausiai susipratusią ir veikiausią visuomenės dalį, bet ir miniose palaikyti Vilniaus ugnelę.

Šiuo metu ji jau turi daugiau kaip 30 skyrių. Skyrių darbui sutvirtinti ji aprūpina juos knygynėliais, kuriuose yra parinktų raštų apie Vilnių, jo reikšmę ir būdus jį atgauti. Per skyrius ji skleidžia atsišaukimus ir knygeles, kuriose stengiasi veikti į tautos jausmus ir protą. Skyrių darbui nusistatyti ji padeda tam tikru instruktoriumi, kuris juos aplanko, kur reikia suragina darbui, ruošia paskaitas apie Vilnių ir Sąjungos uždavinius, patiria jų trūkumus ir šiaip jungia jų darbą su centro darbu.

Suprasdama, kaip svarbu Vilnių Vaduojant tinkamai jaunuomenė išauklėti, Sąjunga stengiasi jai turėti ištakas steigdama jos kuopas ir sekcijas ir remdama jų veikimą. Karšta Sąjungos jaunuomenė nesitenkina vien tuo darbu, kuris skiriamas nepriklausomai Lietuvai, bet seka ir okupuotosios Lietuvos gyvenimą ir remia vargstančių lietuvių veikimą. Tos jaunuomenės pastangomis tūkstančiai vadovėlių ir šiaip knygų pasiekia okupuotąją Lietuvą ir padeda jai lietuvių tautinę dvasią tvirtinti.

Visokiais būdais remdama vilniečių lietuvių veikimą, siekiantį sujungti okupuotąją Lietuvą su nepriklausomąja, Sąjunga tik dalį savo darbų tegali čia iškelti. Tačiau ir iš šitos trumpos apžvalgos, tur būt bus aišku, jog Sąjunga Vilniui vadavimo darbą planingai dirba ir dirbs, nebedama jokių kliūčių. Tą darbą ji dirba, palaikydama ryšius su kitomis Vilniumi besirūpinančiomis organizacijomis ir įstaigomis, kiek jų nusistatymas Vilniaus klausimu nesireiškia partingumo ar šiaip tam klausimui išspręsti kenksmingo šališkumo. Ji remia taip pat kiekvieną sumanytą, kuris stiprina tautos vienybę ir susipratimą, taip reikalingą Vilniui vaduoti.

Žymią dalį savo darbų Sąjunga atlieka be kokių išlaidų, vien tik savo narių pasiryžimu ir veiklumu. Tačiau yra darbų, kurie reikalingi materialinės paramos: raštų leidimas, okupuotosios Lietuvos lietuvių darbo palaikymas, jų įstaigų rėmimas, neįmanomi neskiriant tam lėšų. Veikimui palaikyti ir išplėsti Sąjunga priversta yra, kad ir susidėjusi su kita organizacija (Lietuvių Dailės Draugija) turėti nedidelę bustinę, reikalingą vedėją ir keliaujantį per skyrius instruktoriumi. Visiems tiems reikalams Sąjungos nariai sumoka nario mokesnį, kiekvieno sau laisvai nustatyta. Surinktų tuo būdu lėšų, žinoma, neužtenka Sąjungos veikimui praplėsti bent tiek, kiek jis yra šiuo metu nusistatęs. Nariai dažniausiai neturtingi (ar daug Lietuvoje yra turtingų lietuvių?)—be to, įvairiomis rinkliavomis apkrauti nepabaigiamais tautos reikalams, tad Sąjunga verčiama yra šaukti aukų iš šalies.

Nuo pat Sąjungos istaigimo ją palaiko Amerikos lietuviai, siųsdami jai aukų Vilniaus darbui.

Nemažą pavienių amerikiečių lietuvių prisidėjo prie Sąjungos, siųsdami kad ir nedideles aukas Vilniaus vadavimo reikalui; ištisa eilė Amerikos lietuvių organizacijų ir laikinų komitetų iš tolimos užjūrės duosniai parėmė Vilniaus vadavimo darbą. Neturėdama galimybės šiame atsišaukime dėkingi paminėti visus aukotojus, Sąjungos Valdyba pamini bent šias organizacijas, pažymėjusias savo karštą Vilniaus meilę didesnėmis aukomis: 1. Mount Carmel "Lietuvių Dienos" Prezidentas p. St. Petruškevičius surinktų aukų 12.095,10 lit.; 2. Kun. A. Vasy susurinktų Worcesterio aukų 4136 lit.; 3. P. J. K. Domeika 2.537,50 lit.; 4. Newark, N. J. Vilniaus Vadavimo Komitetas 886,30 lit.; 5. Kewanee Lietuvių kolonija 770 lit.; 6. Rochesterio Vilniaus Vadavimo Kuopa 750 lit.; 7. Kun. J. Petrauskis

surinktų tarp lietuvių Mossende 572,88 lit., 8. Brookline Liet. Katalikų Federacija 440 lit., 9. Cleveland'o Liet. Kat. Draugija Sąryšys 614,50 lit.; 10. Kun. Kelmelis surinktų Šv. Trejybės parapijoje N. Y. 300 lit.; 11. Westfield'o (Mass.) Sąryšio Komitetas 250 lit.; 12. P. Grigaliūnas 207.; 13. Kun. Daniūnas surinktų S.L.R.K. apskričio suvažiavime 111 lit. ir daug kitų.

Šiuo savo raštu prisimindama Jums, Broliai Amerikiečiai, Sąjunga yra tikra, jog Jūs dar uoliau remsite Sąjungos darbą. Sąjungos lėšos baigiasi, be jų ji neįstengs įvykinti daugelio sumanytų darbų, drąsiai tad ji kreipiasi į Jus, Broliai, šaukimu:

Padėkite!

Padėkite mums toliau vartyti ir gilinti pradėtąjį darbą, siųsdami savo kad ir mažiausias aukas, sudarydami tam reikalui Jūsų kolonijose rinkliavas, loterijas, vakarus. Rašykite Vilniui Vaduoti Sąjungon nariais, pasizadėdami mokėti metinio mokesnio kiek kas galite. Tuo paremsite mus ne tik materialiai, bet ir moraliai.

Atminkite, Broliai, kad atsiųstasis Lietuvon Jūsų kiekvienas doleris pasididina dešimteriopai! Tat ir Jūsų auka bus dešimteriopai mums brangi ir bendram Tautos darbui naudinga. Žemiau padėtieji Sąjungos Vykdomojo Komiteto narių parašai laiduoja Jums tikslingą Jūsų aukų naudojimą: pasirašytojai yra visi vilniečiai, kuriems Vilniaus reikalas yra ypatingai brangus, o jų tarpe yra žmonių ir labai Jums žinomų. Aukus siųskite Sąjungos adresu (Kaunas, Laisvės Al. Nr. 61), jos pirmininko, jo pavaduotojo ir išdininko vardu. Kiekviena auka bus tuojau pakviutuota.

Kaunas, 1927 m. vasario m. 21 d.

Vilniui Vaduoti Sąjungos Vykd. Komitetas.

Pirmininkas: prof. Mykolas Biržiška
Pavaduotojas: Kan. Juozas Tumas
Išdininkas: prof. Zigmas Žemaitis
Sekretorius: Tadas Aleknavičius
Nariai: Dail. A. Žmuidzinavičius, Vilniečiai stud. J. Kauza, stud. J. Čiburas, stud. Marcelė Kubiliūtė, stud. J. Kovalskis.

— 0 —

DIEVUI IR TĖVYNEI.

Amerikos Vyčių Draugijos Pirmininkui:

Mes, Lietuvos Katalikų Jaunimo "Pavasario" Sąjungos, kreipiamės prie Tamstų Amerikos Katalikų organizacijos.

Mieli broliai ir sesutės!

Būkit toki brangūs, neatsisakykite nuo to mūsų rašto. Norime mes iš tamstų gauti pašalpos del vieno mūsų kuopos veikėjo ir mielaširdingo nario. Kaipio jis mūsų kuopą įkūrė ir darbavosi nuo 1924 m. 11 lapkričio iki 1926 m. 3 gruodžio, sekretorium ir vakaro vedėju, ir susirgęs 30 lapkričio. Kadangi jis dabar negali sunkaus darbo dirbti, nes yra užginta nuo gydytojaus, tai mes sumanėm del jo krautuovė atidaryti, kad galėtų nors ant duonos kashio užsidirbti; mes patys aukaujam kiek kuris galime. Tai brangūs broliai ir sesutės, nepasigailėkite ir Tamstos paaukoti po keletą centų del jo. Gaia mums jo, kadangi nebegali jis mums taip darbuotis, kaip darbavosi.

Brangūs broliai ir sesutės, nepasigailėkit ir ištieskite savo mielaširdingas rankas del jo. Kad tamstos siųsite, tai prašome pirmau jam laišką prisiųsti. Jo antrašas:

Antanas Gutauskas,

Saudininkai, Kelmės paštas, Raseinių apskr.

Saudininkų "Pavasario" kuopos

Pirmininkas J. Gudmano

Sekretorius V. Sabalinis

(Pavardės neperskaitomos)

P.S. Taipogi prašome paprašyti ir kitu katalikišku draugijų del jo.

Reply to "Perspējimas" of "Darbininkas"

It would be needless to reply to the appeal of the editors of "Darbininkas" to the editor of "Vytiš," if they did not challenge me to "put up" with the goods.

"Vytiš" is not published to carry on controversies, but for cultural and spiritual development of the American youth of Lithuanian descent.

As it was in defense of our organization that those remarks of mine were published in "Vytiš," therefore I come forward gladly with facts, merely doing the bidding of the editors of "Darbininkas," to prove that they attack not Padauža only, but the entire organization. The following will convince those who are interested in the matter and love the truth:

1) The boycotting of our excursion to Lithuania, changing of the words "dalyvaus" into "vadovaus," and then refusing to correct it, even through request by the President of our organization.

2) Declining to insert in "Darbininkas" news of local and national activities of the Knights of Lithuania, whereas in 1926 such news was gladly published.

3) The editors gave no rebuke, nor added any comment to the most sarcastic, arrogant reply of "Jauna Siela" (in "Darbininkas") to the complaint of "Nusivylęs" (in "Vytiš" No. 5—1927). That meant that the editors agreed with "Jauna Siela."

4) Putting forth those derogatory remarks just then when they could deter some of our youth from joining our excursion to Lithuania.

If they would have given their advice concerning the excursion six months ago (or could point out its errors after it) would have been much more fitting and really appreciated. As we see now, it all was meant as a knock.

A fact proves itself. So that "Perspējimas", published in "Darbininkas" issue of 6-3-27 was timed just for the general convention, expecting to cause confusion there and, of course, gain the long desired control of the organization.

What term is applicable to such people who pretend to be the best kind of friends, but who in actuality are designing on our organization, who stoop to employ such vicious measures...!?

They profess to be Catholic leaders, yet they are a menace to the organization of our Catholic youth! They attack the whole organization under pretense of attacking only an individual.

"Iš darbo vaisių pažinsite juos."

Such a hollobaloo appetite is not fitting for a civilized intelligent person. I do not envy those editors possessing it.

As regards the "drones" crown, how neatly it would fit, if they only try on themselves!

By trying to cast the shadow of "vanagas" on us, will they rid themselves of it? "Why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye."

Does not history teach us that wherever there is repression, reaction is bound to follow? Oppression calls out resistance.

The wisdom of Solomon is not necessary, but merely good will, that we work in harmony, give one another a helping hand and satisfactory results will follow.

Respect and harmony is the prudance.

Padauža.

(Už šį straipsnį redakcija neatsako)

Iš Okupuotos Lietuvos

Persekioja lietuvius. Yra pranešta, kad paskutiniuose laikuose lenkai Švenčionių apskrityje bauriai elgiasi su lietuviškai kalbančiais pavaldiniais ir labai persekioja lietuviška kalbą liaudies mokyklose, ypatingai dar ten, kur gyventojai kaimuose bekalba lietuviškai. Lenkų valdininkai saivaliai uždarinėja lietuviškai besimokinant liaudies mokyklas, atstatindina lietuvius mokytojus, tyčia reikalaujami bergždžių oficijališkumų, kurių, žinoma, mokytojai negali pristatyti ir tokiu būdu turi mokyklą apieisti. Visame apskrityje, kaip pranešama, belieka vos 3 ar 4 lietuviškos valdiškos mokyklos, kuriose dar šiek tiek lietuviškai mokinama. Uždarinėdami lietuviškas mokyklas verčia tėvus-lietuvius leisti savo vaikus vien lenkiškose mokyklose, kad tokiu bauriu būdu kuogreičiausiai ištautinti grynai lietuviškus kaimus ir apskričius.

Kada gi apstos lenkai-valdininkai persekioti nekaltą lietuvių jaunimą!

P. L.

Seinai. Iš Seinų apielinkės vėl pranešama, kad lenkų valdininkams beužpuldinėjant lietuviškai kalbančius, visas katalikų lietuvių gyvenimas beveik visai apmireš. Kaimuriuose kaimuose žmonės visai bijosi pasirodyti esą lietuvių kilmės arba lietuviškai kalbą, nes lenkų valdininkai tuojau jieško nubauti arba išvaryti iš gimtojo krašto. Delto visoks dvasinis ir kultūrinis gyvenimas lietuvių tarpe baigia užslopti ir apmirti. Kokiomis akimis gali lietuviai žiūrėti į tokius lenkų valdininkų persekiojimus!

P. L.

Lenkų niekšystės. Nuo Vytauto laikų Trakuose viešoj aikštėj stovėjo aukštas stulpas. Jo viršūnėj buvo žirgvaikis-vytis. Lenkai, negalėdami pakešti lietuvių istoriškų liekanų, ėmė ir numušė tą vytį. Mat Vytiš ženklina, kad ten Lietuva.

Dabar, mirus Lietuvos didvyriui Dr. Jonui Basanavičiui, Vilniaus lietuviai apsodino jo kapą gėlėmis. Ir tuose pat Rasų kapuose ilsi daugiau lietuvių didvyrių, ir tų kapai buvo apsodinti gėlėmis. Lenkams tas nepatiko. Jie išdraskė visas pasodytas gėles. Kas sako kad lenkai civilizuoti?

Gyvų lietuvių lenkai negali įveikti, tai mirusių kaulus naikina. Vilniaus katedros požemėj gulėjo mūsų garbingiausio didvyrio L. D. K. Vytauto karstas. (Vytautas tą katedrą pastatė). Lenkai išplėšė grindis ir pavogė brangenybes kokios buvo uždėtos ant jo. O kaulus sudėjo į dėžę (box) ir kas-žin ar juos ten paliko, ar kur kitur dėjo?

Druccminai. (Kaniavos valsčius, Lydos apskr.). Čia jaunimas pasižymi lietuviškomis dainomis, o ypač mergaitės, kurios gražiais savo balseliais it lakštingalos linksmina šį sodžių.

Lietuviškos mokyklos čia nėra. Tačiau vakariniai jaunimo kursai visgi veikia. Tik nevisi vaikinai stropiai mokinas. Mokytojas A. K. netingi ateiti net iš Paažuolės (už 2 kilometrų), o jie iš "blogio oro" dažnai iš to paties kaimo neateina.

(Iš "Jaun. Dr-gas")

Baigiami smaugti gudai. Vilnius. "Dziennik Wilenski" pranešimu, valdžia išakiusi sulikviduoti gudų kooperacijos banką Vilniuj ir jo skyrius Gilijoj ir Pinske. Sudaryta likvidacijos komisija su izdo komisaru priešaky.

Nubaudė redaktore O. Zavišaitę. Vilnius. Nesenai Vilniaus taikos teisme ėjo "Lietuvos Kelio" redaktorės O. Zavišaitės byla. Kaltino už straipsnį, perspausdintą iš "Ryto" 25-me "Lietuvos Kelio" numerį "Dvi politikos mokyklų klausime." Redaktore nubaudė 25 auks. pabaudos arba 4 paroms arešto.

Sportas

THE LOWDOWN ON JACK SHARKEY'S NAME.

Mr. Stanley Page takes his pencil between his thumb and forefinger to write indignantly that the daily prints are all upside down on the right spelling of Jack Sharkey's right name.

Sharkey is a Lithuanian and not a Pole, which is another point that Mr. Page makes, which leads one to suspect that "Page" isn't the writer's name at all, but something else again probably similar to the one in question.

The first discovery concerning Sharkey's right handle was that he spelled it "Cuckowskey." This was changed to read "Cuchowshay," next to "Cuchauskay," and now Mr. Page insists that in best Lithuanian circles the proper spelling is "Žukauskas."

This discussion may or may not be of importance. Perhaps after May 20 the world will want the correct spelling of the pseudo Irishman's name; then again it may be shouting that of Jim Maloney, who is as Irish as Paddy's pig.

* * *

HARTFORD, CONN.

Local Knights On the Tennis Courts.

The members of the 6th Lodge of K of L are taking great interest in tennis this year. Girls and fellows are seen in action on the courts nearly every evening of the week, and great enthusiasm is shown in the sport. If this "tennis fever" continues, I predict we will have some future "Helen Willses" and "Bill Tildens" in the local lodge before very long. Last year only a few members took interest in tennis, compared with the number playing this year.

A tennis tournament has been started in the local lodge in which a great many are competing. The games are being played off each week. On account of a great number taking part, the tournament had to be divided into two divisions: Monday and Thursday division, and the Tuesday and Friday division. The members taking part in the tournament are as follows:

Division A.

C. Songaile	N. Yakaitis
A. Shimkus	J. Doyd
M. Yesmentis	A. Titus
V. Bowers	M. Daniels
B. Lopsh	W. Giraitis
E. Gumbas	P. Yesmentis
C. Yesmentis	J. Shages
L. Mazotas	

Division B.

A. Labesky	S. Shimkus
C. Shimkus	W. Shages
A. Mazotas	J. Grigalas
A. Kearshes	W. Mazotas
Marty Yakaitis	S. Labesky
M. Gumbas	E. Kariva
F. Giraitis	A. Stanwick
M. Yakaitis	

* * *

HARTFORD, CONN.

Successful Hoop Season.

The sixth basket-ball quintet representing the local lodge of the K of L, established a successful hoop record this season. The local cage-men had the honor of being crowned City Amateur Champs of 1926-1927, and the state K of L champions having a good bit for the New England K of L title. The local hoopsters won 31 games out of 36 and received only 5 setbacks. The defeats were

revenged when the local boys turned tables on the opponents in the return games. The record of the team stands as follows:

Knights of Lithuania	Opponents
34	St. Josephs of Poquonock 38
52	Federals 10
58	Fuller Mailers 5
68	New Haven K of L 17
32	Glenwoods 15
48	Atlas Jrs. 2
33	Y. M. H. A. Premiers 7
46	Waterbury K of L 28
61	Caledonians 5
65	Cheney Brothers 34
38	Wapping 44
37	Westside Rovers 22
56	New Haven K of L 14
39	Rockwoods 15
27	Hopesville, Waterbury 29
48	Waterbury K of L 18
48	Wapping 27
40	St. Michaels 18
35	Arrows 11
32	St. Josephs of Poquonock 24
27	Glenwoods 12
20	Elmwood Endees 35
31	Hopesville, Waterbury 21
36	Waterbury K of L 35
32	Glenwoods 23
28	Acmes 19
18	Benton Tigers 16
28	Crescents 21
27	Kofsky Co-Ops 13
17	Glenwoods 14
54	Waterbury K of L 24
27	Acmes 16
32	Benton Tigers 12
41	Crescents 19
21	Kofsky Co-Ops 25
25	Kofsky Co-Ops 12
1361	699

Games played—36; Won—31; Lost—5

Individual Scores:

Name	B.	F.	Pts.
Charlie Shimkus	154	52	360
Stanley Shimkus	113	27	253
Anthony Mazotas	98	40	236
William Shages	81	43	205
J. Malinauskas	44	26	114
N. Giraitis	30	9	69
N. Stanton	21	13	55
A. Kearshes	18	5	41
J. Shages	5	1	11
W. Mazotas	3	2	8
P. Zeldon	3	1	7
A. Labesky	1	0	2

Totals.....571 219 1361

"The Spectator"

* * *

SHARKEY KUMŠČIUOSIS SU DEMPSEY

Pabągoj liepos mėnesio bus smarkios kumštynės. Jack Dempsey priėmė pasiūlymą iš Sharkey stoti į "big fight." Dabar tai jau paskutinis oponentas prieš Sharkey. Jei jis atsilaukys prieš Dempsey, tai rudenį stos prieš Gene Tunney. Tada pamatysime, ar išsipildys pranašystė Waterburiečio L. Vyčių 7 kp. nario Juozo Pucetos: "Ale

Gene, ta karūna, kur tu turi, tai ant manęs dailiai atrodytu." (Kartunas "Vyties" Nr. 6, 3-30-27).

Jeį Sharkey laimės, tai Vyčiai laimės. Jeį jis praloš, tai Vyčiai praloš. Nes mūsų Vyčių simpatija su juo. Laikykis brolau lietuvi! Our moral support is with you.

Padauža.

* * *

K OF L BALL TEAM DOWNS THE NOKOMIS 8-6.

Springfield's K of L nine nosed out the Nokomis Colts by an 8 to 6 count, with "Rap" Goddard, former Georgetown university star, featuring both at bat and on the mound for the winners. Box score:

	AB	R	H	E
McDougall, 1b	5	1	2	0
Fernandes, 2b	3	1	1	0
Newquist, ss	2	1	2	1
Feeney, cf	5	1	2	0
Martin, lf	4	1	1	0
Lee, rf	4	0	2	0
Dow, 3b	4	1	2	0
Alane, c	2	1	0	0
Goddard, p	4	1	1	0
Totals	33	8	13	1

Nokomis

	AB	R	H	E
Beitolino, cf	4	1	1	0
Pendleton, 3b	4	1	0	0
J. Plesch, rf	4	3	3	0
Chernko, ss	3	1	1	1
N. Plesch, 2b	4	0	0	0
Kirkland, 1b	2	0	0	0
Valentine, 1b	1	0	1	0
Huber, lf	4	0	1	0
Holmer, c	2	0	1	1
Cameron, p	1	0	0	1
Cavalletto, c	3	0	0	1
Ruffing, p	0	0	0	0
Bednar, p	0	0	0	0
Totals	32	6	8	4

K of L	0	0	2	1	3	0	2	0	8
Nokomis	0	0	0	0	3	0	1	2	6

Summary: Two-base hits—Dow, McDougall. Home run—Goddard. Stolen bases—Martin, Fernandes, Pendleton. Sacrifice—Lee. Double plays—Fernandes to Newquist to McDougall, 2; Newquist to Fernandes to McDougall. Left on bases—K of L, 2; Nokomis, 3. Base on balls—Off Goddard, 8; Cameron, 3; Ruffing, 1. Struck out—By Goddard, 6; by Ruffing, 3; by Bednar, 2. Hits—Off Goddard, 8 in 9 innings; off Cameron, 6 in 4 innings; off Ruffing, 2 in 2 innings; off Bednar, 5 in 3 innings. Hit by pitcher—Newquist (2). Wild pitches—Goddard, Cameron. Passed balls—Holmer. Winning pitcher—Goddard; losing pitcher, Cameron. Umpire—Pasdeck. Time of game—2:00.

* * *

K OF L COUNCIL 24.

Well, what do you know about that. Our girls still can't get over that long home-run Mike Tariulis made at the opening game with Brighton Park. As you all (I believe) know he is our star first-baseman and not only that but the captain of the team. Here's wishing many more home runs Mike (Huh! Girls).

Talking about home runs. Well you have nothing on Petey Stogis, he also got a home run in the game we had with Town of Lake. It was terrible we had to walk away with them. As for their girl rooters, they're not bad rooters our boys say. (Aint it?) But next time we want more, so you could watch our boys make home runs.

Well, well, we're getting better after having lost two games; to make up we won two games. Ain't this

grand? Now we're .500. And furthermore, I think our Manager Joe "Kalla" Kalašinskas deserves the medal for running the team. Our oJe said "When do I get it?" Girls, hurry up before he gets mad and starts breaking all the bats.

Sh! Don't tell anybody; start dolling up and making wise-cracks, because I'm going to write everything I hear, see or what is done. About our wonderful, beautiful, etc., girls and boys.

P.S. Girls, why don't you'se get organized and start learning us little boys "how to dance," huh! Yeah! Talking about you'se, well, how's your tennis team? Alright. Well, that's fine. Keep it up and we'll sure beat 'em all. Won't we?

Yes, and furthermore, I'd like to see some bright nice little girl come up to me and give me ideas how to spell "korrekctly" and write better English. (Sure, a nice looking girl.)

Talking about our club; well, they're pretty lively, but wait and see the big boom. Yes, the big boom!

Red Cherry.

* * *

K OF L NINE IS EASY VICTOR OVER LAKE FORK.

The Knights of Lithuania beat Lake Fork by the score of 25-1.

Goddard, former Georgetown University star, pitched a one-run, no-hit game. He also starred at bat, taking six trips to the plate and laying out six hits, one being a two-bagger. Box score:

K of L

	AB	R	H	E
McDougall, 1b	5	4	2	0
Newquist, ss	4	5	3	1
Lee, 2b	5	2	2	0
Feeney, lf	4	3	2	0
Martin, cf	6	3	4	0
Alone, c	5	2	1	0
Dow, 3b	5	1	2	1
Beskie, rf	6	0	1	1
Goddard, p	6	5	6	0
Totals	46	25	23	3

Lake Fork

V. Munyan, lf	4	0	0	0
L. Munyan, 2b	3	0	0	1
R. Fuiten, 3b-p	3	0	0	2
Cox, cf-1b	4	0	0	0
Goffney, 1b-ss	3	0	0	0
Robinson, ss-3b	3	0	0	1
Stulto, rf-cf	2	1	0	0
Pectelli, c	1	0	0	0
Litterly, p	1	0	0	0
McVey, rf-p	1	0	0	0
Totals	25	1	0	4

K of L	2	3	3	3	2	1	3	3	5	25
Lake Fork	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1

Summary: Bases stolen—K of L, 6; Lake Fork, 1. Two-base hits—Newquist, Lee, Teeney, Martin, Beskie, Goddard. Three base hit—Newquist. Struck out—by Goddard, 9; by McVey, 4; Fuiten, 3. Base on balls—off Goddard, 2; off McVey, 2; Fuiten, 3. Earned runs—K of L, 23. Hits—off Goddard, 0 in 9 innings; off Fuiten, 13 in 5 innings; off McVey, 10 in 4 innings. Time of game—2:10. Umpire—Antonacci.

AB R H E

* * *

CHICAGO, ILL.

Town of Lake, Council Thirteen

Gee whiz but the boys on the baseball team made a good showing in practice, despite the fact that the ground was so muddy; when the ball fell on the field we

PETRAS VINCENTAS JŪRGĖLA
Vyresnysis Leitenantas, Amerikietis, Lietuvos kariuomenės 1918 m. savanoris. Kovose du syk sužeistas. Lietuvos Skautų Īkūrėjas, rašytojas ir žurnalistas. Apdovanotas kariniais ir skautų orderiais. Senas "Vyties" bendradarbis ir draugas. Šiomet grįžta Amerikon papildyt mūsų eiles.

KASTANTINAS RUDMINAS JŪRGĖLA
Amerikos rezervistas ir Lietuvos kariuomenės 1919 m., Mažosios Lietuvos Sukilimo 1923 m. savanoris. Kovose kontūzytas, buvęs lenkų nelaisvėje. Apdovanotas karo ir skautų orderiais. Skautininkas, Kat. studentų veikėjas, L. V. N. Y.-N. J. Apskr. Pirmininkas.

JULIUS PETRAS JŪRGĖLA
Amerikietis, Lietuvos kariuomenės 1919 m. ir Mažos. Lietuvos Sukilimo 1923 m. savanoris. Lenkų kalintas Vilniuje. Apdovanotas karo ir skautų orderiais, Liet. Jūrų Skautų Īkūrėjas. L. V. 12 kp. narys ir žymus N. Y.-N. J. Apskritis veikėjas, studentas medikas Columbia Universitete.

had to get the reserves out to dig it up again, and gosh they sure are mud slingers.

Why come to think of it, gosh darn pitcher wanted to kill our Johnny Maurius; why the old son of a gun he 'most knocked the shirt off Johnny. But gee that sure isn't saying anything about what he wanted to do to Sunny Maurius; my gosh his straight ball sure takes your breath away, and his drop goes right to the head.

As to pitchers, why Sunny he's pretty good, is he ain't fellows? And Bagdonas, he's got some wicked ones that kind of tickle the palates of the guys. But Joe, when he throws, it goes so nice and easy, just like snow, and all of a sudden Pough, ain't no more; now where the dickens does this doggone ball go to, I ask you.

Well, anyhow, our Johnny said the team is in great shape, the bats are all broken in, isn't are so, Jawn.

An' Johnny, tell the pitcher if he makes a good showing in our coming game, I'll buy him a big piece of chewing tobacco. Now as one friend to another, find out what brand he likes best, and be sure it doesn't exceed ten cents a package.

Well, I guess that's all the bull I'm gonna throw this time, till next time, then maybe I'll have some more dope on the boys.

Abe Alplayer.

* * *

COUNCIL 13, ROUGH NECKS, TOWN OF LAKE.

You all remember that in the last issue we made a comment that our council was gonna get more'n three runs from Brighton Park, but doggone it we couldn't; them Little Kids of America, sure as devil put it over on us. But anyhow, we're gonna do our darndest the next time.

You don't know that our John Maurius has turned over the managership of the grand and glorious team to his brother Sunny. Now, Sunny, you beat the Sacred Heart team, the Polish Champs of 1926; as we all know

that those Polish boys are rated pretty high as ball players, I think that was pretty good work the team did that day. And for the Luvva Mike let's beat Marquette Park; please Sunny, I've a most wonderful bet on that game.

We was the bartenders on the first shift at the district picnic, we were good bartenders at that, before our two hours were over we had partaken of so much bottled cheer that some of us rough necks was making speeches to ourselves.

You know dat gu'y Paul Simutis, him that's got the orchestra in Brighton Parks es; my gosh but his orchestra sure is getting good and we don't say maybe out in this neck of the woods. How you peoples think, when you have heard him, Ja.

Watch for the returns of our truck party in the near future, and you'll hear some stuff.

That's all—I ran out of paper.

Eddie.

* * *

SIDELINE REMARKS.

Hope you have a better season next year, Waterbury. Our boys were just too fast for your team this year. "Practice makes Perfect"—so keep on practicing and your team will get there some day.

* * *

Our Junior team was the "tough luck" team this year. The Juniors from Waterbury succeeded in getting the best of them in the series. Look out! The boys will make you hustle next season.

* * *

"Blonde," the fighting center from Waterbury, is surely full of spirit. With her gang, she yelled so loud that she could yell no more, although the boys from her town were behind. You got the right spirit—"Don't give up the ship!"

Šurum-Burum

Rezultatai ilgo studijavimo high-škūlėje parodo, kad p. Vincas Stancikas, žinomas anglių specialistas ir pagarsinimų ekspertas "Vyčiui," jau galop sugeba ištarti Amerikonišką "th," kaip žodžiuose "Theresa," "theatre," "the." Patartina, tariant "th" žodžius prisilaikyti mandagumo ir nerodyti liežuviu.

š š š

Jonas and Petras were riding on a train. They were both heavy smokers. Jonas said to the other:

"Have you a match?"

Petras handed him a match.

Jonas, feeling around his pockets, said: "By jove! I can't find my tobacco."

Petras, holding out his hand, said: "Well, you won't be needing the match then." "Harrisonette."

š š š

Kažin kodėl Alfonėlis Panavas, žymus L. Vytis, vaikščioja nosį nuleidęs, užsimastęs, ir tik pažiūri į kitus lyg bungurtas į slieką. Gyvenimo tragedija grauzia jauną sielą Alfonėlio. Mat, p. Panavienė kuogreičiausia su sūneliu Elmeruku parvyks iš atostogų iš Grand Rapids, Mich., nes Alfonėlis labai, labai išsilgęs.

š š š

Jurgis.—Is it true that statistics show that women live to be older than men?

Juozas.—They ought to. Paint is a good preservative, you know.

"Harrisonette."

š š š

Ponia Ona Piežienė, buvusi gražioji Rezgaitė, narė L. Vyčių 36-tos kuopos ir radio dainininkė, pradėjo dėvėti žalius rūbus. Kur eisi, ar tai į L. Vyčių vakarą, ar ant gatvės, ar į tennis'o treniruotę ją vis matysi žaliuose rūbuose. Kodėl? Ar pasirinko jina savo familijos spalvą "green"? Manoma, nevien jos rūbai green, bet ir jos vyras, Stasys.

š š š

Don't get discouraged—it is often the last key on the bunch that opens the lock.

"Harrisonette."

š š š

Moteris.—Rytoj sukanka 25 metai nuo mūsų apsivedimo dienos, ar nereikėtų vestuvių puotos sukaktuvių paminėjimui užmušti viščiuką?

Vyras.—Užmušti viščiuką, už ką? Ar vien už tai, kad kas atsitiko dvišimts penki metai tam atgal?

š š š

Most pleasure travel is for the purpose of saying we've been there when we got back.

"Harrisonette."

š š š

Didmiesčio vargas.

Didžiausias šių dienų didmiesčio vargas, tai tas, kad perdaug yra policmonių gatvėse; jie užima tiek vietos, taip, kad mažai lieka liuosos vietos mašinom pravažiuoti.

I KLAIPĖDA! I KLAIPĖDA!

PASKUTINĖ PROGA LIETUVIAMS

VAŽIUOT ŠIĄ VASARĄ TIESIAI Į KLAIPĖDĄ
TUO PAČIU LAIVU.

Ketvirtas ir Penktas

šią vasarą išplaukimas

IŠ AMERIKOS NEW YORKO

STAČIAI Į

LIETUVOS KLAIPĖDĄ

BALTIKO-AMERIKOS LINIJOS

LAIVU "LITUANIA"

19 D. LIEPOS-JULY, 1927

EKSKURSIJAS ANT ŠIO LAIVO RENGIA

Rytuose:

PETRAS J. BALTUŠKA
6 East Market St.,
Wilkes-Barre, Pa.

Vakaruose:

"NAUJIENOS"
1739 S. Halsted St.
Chicago, Ill.

AR LAIVU

"ESTONIA", 9 RŪGPJUČIO-AUGUST, 1927

Jūsų vietos agentas suteiks reikalingas žinias, parūpins popieras ir pasą, užsakys vietą ant laivo, nurodys kelią į laivą.

Kainos stačiai į Klaipėdą:	Kainos į Klaipėdą ir atgal:
Trečia kliaisa \$107.00	Trečia kliaisa \$181.00
Turistine trečia 117.00	Turistine 196.00

Revenue Tax ir Head Tax Atskirum

Aukščiau minėtos ekskursijos reikalais kreipkitės į vietinį agentą:

Paul Baltutis & Company, 901 W. 33rd St., Chicago, Ill.
Central Mfg. District Bank, 1112 W. 35 St., Chicago, Ill.
John P. Ewald, 841 West 33rd Street, Chicago, Ill.
S. L. Fabian, 809 West 35th Street, Chicago, Ill.
Vincent Milasewicz, 1723 West 47th St., Chicago, Ill.
"Naujienos," 1739 South Halsted Street, Chicago, Ill.
Frank L. Savickas, 726 West 18th Street, Chicago, Ill.
V. M. Stulpinas & Co., 3311 S. Halsted St., Chicago, Ill.
Universal State Bank, 3252 S. Halsted St., Chicago, Ill.
John J. Zolp, 4559 South Paulina Street, Chicago, Ill.
Metropolitan State Bank, 2201 West 22nd St., Chicago, Ill.
Wargin & Wargin, 535 Mitchel St., Milwaukee, Wisc.

BALTIC AMERICAN LINE, 120 N. La Salle St., Chicago, Ill.

Vienas jaunikis pasiuntė piršlį pas kaimyną, kad pakviestų į vestuves. Piršlys, žinodamas, kad kaimynas turi labai pikta kalę, kuri tuo laiku buvo su mažais šunyčiais, priėjęs prie langų ir drebėdamas, tarė:

— Ar kalė namie?!.. Prašau su visais vaikais į Baltro vestuves!
“Š.”

š š š

Mrs. Ohlund.—May I ask where our boy got his intelligence?

Mr. Ohlund.—From you, my dear!
— So you admit I am right for once?

— Certainly—I still have mine!

š š š

Mūsų vaikai.

— Iš kur imasi tiek daug to lietaus? sako tėvas, žiūrėdamas per langą.

— Aš žinau iš kur,—atsako vaikas.

— Tai iš kur, jei žinai?

— Iš mūsų bobutės kaulų, nes ji prieš lietų nuolat sako: “Oi, aš ji jau nuo savaitės jaučiau kauluose.”
“Š.”

š š š

Poor Pat.

Census Taker.—Your husband's name, please?

Mrs. Grogan.—Pat.

Census Taker.—I want his name in full.

Mrs. Grogan.—Well, sor, when he's full he thinks he's Jack Dempsey, but when 'Oi lays my hands on 'im he's just plain Pat again.

š š š

Tėvas vaikštinėja po kambarį užsi-mastęs, pagalius sako:

— Šiandien ryte turėjau ką tai pa-sakyti, bet dabar visiškai užsimiršau.

— Jau aš žinau, tėveli; norėjai su mama pasibarti.
“Š.”

š š š

Any Man.

His mother disliked her.

His sisters tolerated her.

His brothers couldn't “see” her.

She was extravagant.

She liked other men.

But she let him talk about himself, so he married her.

Jurgelis durnelis.

š š š

Sykį motina išeidama įsakė savo vyrui, kad jis prižiūrėtų, kad paskirtu laiku visi vaikai gulti eitų. Vaikai žaidė kieme; jų tarpe ir vienas sve-timas. Tėvas laikraščius beskaitydamas užmiršo apie vaikus, nors gulimo valanda jau net praėjo. Atsiminęs puolė į kiemą ir ragino vaikus gulti. Vienas vaikas priešinosi ir nenorėjo eiti. Tada tėvas paėmęs jį, įmetė į lovą ir užrakino kambarį. Vaikas visą laiką verkė.

Motina sugrįžusi, žiūri tarp vaikų vienas svetimas, kaimyno vaikas. Buvo tai tas, kuris nenorėjo eiti gulti. Ot tau ir tėvas, net savo vaikų ne-pažįsta!

Žiemos Metu ir Ankstyvame Pavasary TRINER'S Cold Tablets

TRINERIO TABLETAI yra tikriausios gyduolės nuo visokių persišalimų, tuo labiau, kad jos nedaro ant širdies jokio blogo efekto, bet priešingai, tam organui duoda progą atgauti savo normalį stovį.

TRINER'S COUGH SEDA-TIŲE (Trinerio Kosulio Malšintojas) turėtų būt vartojamas sykiu su Trinerio Tabletais, ir yra labai patartina jas gargaliuoti sykiu su Triner's Antiputrin.

TRINER'S BITTER WINE (Trinerio Kartusis Vynas) yra geriausias vaistas dėl šio sezono. Jis išvalo vidurius ir užlaiko juos švariai, gaivina kraują, sutvirtina visą sistemą ir priduoja reikalingiausių spėkų, idant galėtumet tinkamai kovoti su užpuolančiom ligom.

Visose vaistinėse. Negalint gauti vaistinėse, rašykit tiesiai pas:

Visose vaistinėse. Negalint gauti vaistinėse, rašykit tiesiai pas:

JOSEPH TRINER CO.

1333-1345 S. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

— Tetule, ar tavo paukščiukas taipgi gražiai gieda, kaip ir mūsųšis, —klausia vaikas.

— Aš neturiu paukščiuko, mano vaikelį.

— Kaip tai? Man vakar tėtis sakė, kad tetulė turinti galvoj paukščiukų.
“Š.”

š š š

Plenty of Faith.

Here is a story about the most optimistic man. Totally bald, he went to a drug store and asked for a bottle of hair restorer. “Yes, sir,” the clerk said, “here is a preparation that is sure to make your hair grow.” “All right,” replied the optimist, “I'll take a bottle. And please wrap up a comb and brush with it.”

š š š

Woman-Handled.

Said the nurse, as reported in Tit-Bits, “The new patient in ward B is awfully good-looking.”

“Yes,” agreed the matron, “but don't wash his face. He's had that done by four nurses this morning.”

š š š

Mokytojas aiškina vaikams, kad kurį nors daiktą radus reikia mokytojui atiduoti. Maža Marytė duoda netrukus mokytojui paišelį sakydama: “Aš, Pons mokytojau paišelį radau!”

“Gerai, mažyte! Bravo!” Mokytojas klasėje iškėlęs paišelį klausia, kas jį pametė ir kam jis priklausa.

Tuomet pati Marytė sako: “Man priklauso! Aš nesenai buvau po sulu pametus, dabar vėl suradau.”

š š š

The waiter was taking the order of a pretty girl who was accompanied by a florid, podgy, middle-aged man.

“And how about the lobster?” the waiter inquired.

“Oh, he can order whatever he likes,” came the startling reply.”

Misteriukas.

š š š

Teta.—Bet Jonuk, tavo amžių būdama aš nemeluodavau.

Jonukas.—O kada, tetule, pradėjai meluoti?

š š š

Some Line!

“Well Reggie, what are you doing now?”

“Traveling in musical instruments. Sold thousand yesterday.”

“Great Scott, man! Pianos?”

“No. Phonograph needles.”

Phone Lafayette 5069

Pirkimui visokios mėsos ir paukštienos, tai geriausia ir švariausia vieta yra

CHICAGO MEAT MARKET

1845 WEST 47th STREET